

Goeiendag!

BREENDONK

NOTA VAN DE REDACTIE.

De eerste maal verschenen we onder de titel "Burger-Soldaat", de leuze van de Week van de Soldaat; maar ondertussen werd ons bladje ter kerke gedragen en gedoopt met de forsige, veelzeggende en vriendelijke naam van: "GOEIENDAG".

- Opbeurende groet van onze parochie aan onze soldaatjes, een beetje zon in het dagelijks soldatenleven.

- Forsige groet die eraan herrinnerd, wij Breendonkenaren laten nergens of ter nooit onze kop hangen, maar bijten dapper door; overwinnen eerst onszelf, en daarna door onze "Goeiendag" veroveren wij de anderen.

Ziezo in een paar woordjes de uitleg van onze titel. Bevalt hem U! Laat eens horen?

Langs links en rechts vernamen we dat velen van uit hun opleidingscentrum naar Duitsland of ergens anders gekazerneerd werden. Zijn het kwakkels? In ieder geval van adresveranderingen is er weinig toe gekomen bij de Redactie.

Mannen Soldaten, denkt er eens aan, 't is van zoveel belang voor een goei werking, en ge begrijpt toch goed hé, dat we niet kunnen rieken of dat ge afgewaaid zijt of van adres veranderd.

Verder dringen we er op aan dat ge er niet zoudt voor terug deinzen om ons een woordje te sturen. Wij wensen een ieder een gezellige lezing en tot volgende keer!

De Redactie.

Redactie adressen naar keuze:

Dorp, 62,
J. Hammeneckerstraat, 3,
Veurt, 76,
Breendonkstraat, 91,
Wachtingstraat, 77,

GOEIENDAG
Breendonk, Juni 1954.

Goede Vrienden,

De week van de soldaat met haar speciale Milac bedrijvigheden is vliegensvlug voorbijgegaan. Maar de besluiten van die week zullen kost wat kost uitgewerkt worden: langs ons soldatenbladje in contact blijven met hen die leven in kampen en kazernen, met U Breendonkse soldaat in België of waar ook ter wereld.

Wij vroegen U de laatste maal, zeker omdat het de Meimaand was, het levensopbouwende werk van uw legertijd bijzonder te beleven onder Moeder Maria's hoede, en heel speciaal daartoe uw paternoster te gebruiken. Blijven we daaraan getrouw al is de Meimaand vergangen.

Beste Vrienden, we zijn nu in de Junimaand, de maand van het H. Hart, symbool van Gods liefde tot ons. Maar stellen we nu in alle eenvoud eens de vraag: Waarbij gaat het bij de godsvrucht tot het H. Hart?

Christus is niet Iemand waarvoor wij schrik moeten hebben, omdat Hij alles ziet en alles weet van ons onvolmaakt kristelijk leven, en ne keer rekenschap zal vragen! Als ge dat denkt, als ge 't u zo voorstelt, zijt ge radicaal mis. Dan kent ge Christus niet, want Hij is bovenalles Liefde. Heeft Hij zijn liefderijkheid nietgeopentaard in al zijn spreken en doen, in al zijn ijveren en lijden als mens onder de mensen? Vol geduld tegenover onze fouten en gebreken, -onuitsprekelijk barhartig, lankmoedig en vergevensgezind voor iedere grote of kleine fout.

Beste Vrienden, geloof gijlie daaraan, of staat ge er afkerig tegenover, en blijft ge met Uw strijd of miserie alleen lopen (naar uw fatale ondergang misschien!).

Jezus kwam het zelf openbaren opdat wij het zouden geloven dat Hij boven alles liefde is tot ons, en dat ons kristelijk leven bezield zou zijn door wederliefde.

Doet met Hem zoals ge doet met al wie gij weet goed en liefdevol te zijn voor U. Voor zo iemand doet men gaarne iets om hem genoeg te doen.

Staande voor Uw plicht, als soldaat, als kristen kerel,

Staande voor Uw apostolaat: getuigenis afleggen voor Christus tegenover uw makkers: uw doopsel en vormselplicht; zegt tot het H. Hart: "Ik doe het gaarne, om U Heer, genoeg te doen."

Staand voor het kwaad, in U zelf of in een ander (uw houding bij grootpbaterij en smeerlapperij): zegt tot U zelf en handel zo: "Weg daarmee, dat is smaad en oneer tegenover Hem die ons lief heeft."

Zo moet heel ons bidden en leven van soldaat door LIEFDE gedragen en bezield worden. Dat moet de godsvrucht tot het H. Hart in ons doen groeien.

Daarom beste Vrienden, is Uw plaats in de rangen van de Bond v/h H. Hart van Uw kazerne. Wie nog niet aangesloten is hij trede dadelijk bij.

Gij wilt gaaf en schoon voor Uw Moeder, voor Uw meisje terugkeren? Ja! dan ook de middelen daartoe gebruiken ..... en dan vol vertrouwen verder bouwen aan Uw jong mannen leven!

Eén in Christus,
Uw Onderpastoor.

5 minuten in
gedachten
Thuis.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Hier gaan we dan weer
lijk de vorige keer....
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

De jongeren aan 't woord.

V.K.A.J.

"In blijde kamp" !

Heel de natuur getuigd van leven en blijheid, daaraan willen we meedoen. In die blijheid willen wij kajotsters kampen en anderen veroveren voor ons ideaal.

We zitten volop in de schoolverlatersactie want binnen een paar weken zal het school lopen voor duizende meisjes over de wereld een einde nemen. Groot en klein is op de been om hen in onze rangen op te nemen. De jeugddag voor veertien jarigen van onze streek ging door op 7 Juni te Branst, alles verliep op zijn beste. We gingen er met negen van Breendonk naartoe. Rytmiek en zang wisselden elkaar af om dan de voormiddag te sluiten met het beluisteren van de les, waarin we leerden hoe we in blijde kamp ons leven verder kunnen uitbouwen. Na de pic-nic maaltijd in de dreef werd de dagorde verder afgewerkt door de deelname aan de speurtocht met 'n groep van 60 veertienjarigen, waarvan de laatste opdracht ons bracht bij de grot ter ere van Onze Lieve Vrouw van Lourdes om daar onze jeugddag te sluiten met een lied en 'n gebed.

Na zo een geslaagde jeugddag gaan we verder met een laatste veertienjarige vergadering op Dinsdag 22 Juni om hen klaar te maken om op een volgende jeugdvergadering als zusters te worden opgenomen in de kring van Jong-Kajotsters, deze vergadering wordt op Vrijdag, 13 Juni druk besproken en op een aangename manier voorbereid door onze groepsmeisjes, die de voortreksters zijn.

In de Zomerperiode spreekt iedereen van trektochten en reizen, de kernleden maken plannen om er met al ons leden op weekend te gaan, maar daar vertellen we een volgende maal wel meer van.

Op Zondag 4 Juli jubileren de Kajotters en Kajotsters van Bornem, daar zullen we met al onze leden aan deelnemen want niemand minder dan onze stichter Mgr. CARDIJN zal er het woord voeren en zoiets wil natuurlijk niemand missen.

K.A.J.

-27 Mei. Rerum Novarumfeest te Tisselt. Onze K.A.J. was met een 20 tal leden vertegenwoordigd. De opkomst van de verschillende afdelingen was schitterend, zodat het feest een gunstig verloop heeft gekend, niettegenstaande de gemeente Tisselt niet geschikt is voor een optocht, daar men en elke straat moest terugkeren, en de zon onbarm hartig haar ultra rode stralen uitzondt.

-30 Mei. Op die dag hadden we samen met de K.W.B. de plaatselijke Rerum Novarum viering. Omstreeks 3.30 u werd een aanvang genomen met de feestvergadering door het eten van Schep. Daarop volgde een geestdriftige uiteenzetting over het plaatselijk Rerum Novarum feest door Dhr. Robert Coppens, propagandist van de K.W.B.. Vervolgens een paar woorden uitleg over de Jubelviering van het A.C.V. door Gerard Van Acker secretaris van het A.C.V. Waarna ook onze E.H. onderpastoor, Proost der beide organisaties, ons toesprak over de zending die ieder lid te vervullen heeft als leke-apostel. Alvorens het feest te beëindigen werd er overgegaan tot een kaartprijskamp, waar de K.A.J. haar woordje in meespraak en de EERSTE en de DERDE prijs wegkaapte.

Op die dag trokken ook een vijftal van onze moedigste Jong-Kajotters naar Wintam om mee te doen aan het Sportfeest, en wisten in het flessenvullen de VIERDE en in de loopkoers de EERSTE prijs te bemachtigen, en kregen daarvoor geen bloemen of bekens, maar een flink, schoon, prachtig maar niet-ondertekend diploma.

-4 Juni. Die Vrijdagavond te 9 u vertrokken 42 bedevaarders te voet naar Scherpenheuvel, met een goet vertegenwoordiging van de K.A.J., want 8 leden van onze organisatie maakten die pelgrimage mede. Hoe ze ginder of thuis aangekomen zijn is van minder belang, tenslotte men gaat op geen speelries, maar op beeweg om boete te doen.

-13 Juni. Dag van het Vlaamse Lied werd door 5 Kajotters bijgewoond. Niettegenstaande het slechte weder trokken ze per fiets naar Brussel. Geen enkel van de mannen die in Brussel de weg kende, na een half uurtje zoeken kwamen we tenslotte op de Grote Markt aan. De zang werd besloten met een passende regen onder het geestdriftig zingen van de Vlaamse Leeuw.

-15 Juni; Hadden we een korte maar leerrijke discussie met Propagandist Frans van Houtven over: Dans en Kermis. Daaruit volgde het besluit: Wij Kajotters kieze de juiste en eerlijke houding in zake ontspanning.

-27 Juni; Jubelviering van het A.C.V. te Gent, een vijftigtal Breendonkenaren zullen die viering te Gent meemaken.

-4 Juli. Jubelviering te Bornem: Onze Kajotters zullen daar paraat staan om mee te jubelen maar bijzonder om hun stichter MGR. CARDIJN te begroeten.

-19 Juli: Die Maandagavond zal de "Demon in Smoking" voor de vierde maal opgevoerd worden en ditmaal in het Klein Seminarie te Mechelen, bij gelegenheid van de K.A.J. Studieweek voor de Verbonden Mechelen, Leuven en Antwerpen.

B.J.B. MEISJES.

"Ons Doopselplicht wees stralend Licht" is de leuze voor ons werkjaar en die moeten we dan ook beleven, we moeten een stralend lichtje kunnen zijn op al onze wegen, niet alleen in de B.J.B. op een vergadering, maar overal waar we ons ook mogen bevinden!

Onze Lourdesbedevaardsters zijn vol geestdrift weerkeerd en op Tweede Sinksendag was het voor ons B.J.B. meisjesmaandelijks vergadering, we hadden een talrijke opkomst en onze meisjes konden dan allen nog eens met onze aigevaardigden meelevens, want ze hadden een zeer goed verslag medegebracht, iedereen werd dan ook met een klein geschenkje bedeed, en tot slot een Lieve Vrouw beeldje verlootdat de gelukkige winnares José Meersman in ontvangst mocht nemen.

Zo werkt de B.J.B. steeds verder naar hoger en beter en we vergeten ook onze soldaten niet, die voor ons in dienst van 't Vaderland staan.

+++++

De ouderen gaan voort....

K.W.B.

Hallo jongens soldaten, zoals afgesproken is de K.W.B. hier terug om U nader in kennis te stellen met haar programma zoals te voren beloofd.

U weet dus dat de K.W.B. een christelijke, culturele en opvoedende organisatie is, in dit blad zullen we ons beperken tot het eerste namelijk: een christelijke organisatie.

Voor U leden van K.A.J., die soldaat zijt, zal het wel volstaan met te zeggen dat de K.W.B. haar programma op dit punt gelijklopend is met dat der K.A.J.. Zo hebben we b.v. onze Godsdienstige studiekringen met als voornaamste onderwerpen om er enkele te noemen: "Is het voor ons arbeiders nog mogelijk om christelijk te leven?" en "Het Gezinsleven", alsook een jaarlijkse Recollectie. Daarom zeggen we aan U soldaten leden van de K.A.J., proficiat, en aan die welke nog geen lid zouden zijn, sluit aan, want bij de K.A.J. is het aangepast voor de jeugd en bij de K.W.B. is dat voor volwassene mannen. Waar gij ook eens bij het vormen van een gezin allen steun zult vinden, want hetzij als jonggezel of gehuwden, zonder lid te zijn van zulk een christelijke organisatie is het leven soms zeer moeilijk, misschien heeft U het al ondervonden.

Wij hopen dat gij Breendonkenaren, dragers van het christelijk geloof dit bij Uw mede-soldaten zult weten uit te stralen, dat ge echte propagandisten zult zijn voor dit schone van dit goede dat gij thuis en in de Parochie hebt gekend. Zo is en blijft Uw leven schoon.

Vrouwengilde.

Deze maal willen we U een woord en een kijk geven hoe de vrouwengilde leeft en werkt.

Zonder zich op te dringen ijvert de gilde in geest en voorbeeld voor een schone wijkgemeenschap, langs de wijkmeesteres om, die elke maand het Tijdschrift Vrouwenbeweging aan huis brengt, de band die alle leden samensnoert.

Dan hebt ge de diensten die de vrouwengilde oprichte door onderlinge solidariteit. We hebben de dienst van de Familiale helpster een liefdevol werk van onze meisjes, haar taak is zwaar en verantwoordelijk maar vindt haar schoonste beloning in de hartelijke dankbaarheid, waarmee de familie "haar engel in nood" blijft gedenken. Ge hebt het vacatiehuis "De Zonnebleem" waar onze ouders en kinderen kunnen genieten van zon en zee. Het nationale inlichtingsbureau verstrekt de leden voorlichting en hulp in allerlei moeilijkheden. De praktische school, haar lessenreeksen en huishoudelijke vorming: koken, naaien, wassen, strijken, breien, verstellen, gezondheidsleer, woninginrichting enz. De gegeven opleiding beoogt niet in de eerste plaats de technische vaardigheid om haar zelf, maar leert ze dienstbaar maken aan het welzijn en het geluk onzer familie.

De vrouwengilde is christelijk er wil zeggen, dat de bond zowel als de leden, trouw de naam van Christus willen dragen, niet alleen Christen heten, maar daadwerkelijk Christen zijn. Daarom trouw aan God en de Kerk.

Boerengilde.

Met Sinksen had onze maandelijkse vergadering plaats. Om reden van de bestellingen moeten onze vergaderingen normaal doorgaan op de eerste Zondag der maand, ook al is het de Hoogdag van Sinksen, maar daarom hadden we onze bijeenkomst belegd na de hoogmis. De Zaken werden dan ook vlug afgehandeld.

Zo werd medegedeeld dat onze studiereis zal doorgaan op 29 Juni en wel naar de streek van Antwerpen: naar de Intercoöperatieve melkerij de Inza, om dan verder de Molens en Voederfabriecie van de Boerenbond te Merksem te bezoeken, vervolgens nog verschillende merkwaardigheden in en buiten de stad. We hopen dat de leden zich talrijk zullen inschrijven.

Verder werd nog aangekondigd de gezamenlijke bestelling van huiskolen, die alzo veel goedkoper aan huis worden gebracht. Dit moeten we nog verder trachten uit te breiden en alle leden daarbij te betrekken, om hen alzo van de voordelen van de gezamenlijke aankoop te laten genieten. Verder werden de geleverde waren bij de zaakvoerder betaald en nieuwe bestellingen ingebracht.

Nu tot de volgende keer !

Boerinnengilde.

Lourdesbedevaart.

Op Maandag 24 Mei l.l. vertrokken bijna 4000 leden uit onze Vlaamse Boerenstand naar het genadeoord van O.L. Vrouw van Lourdes. Uit onze parochie waren met zeven: drie afgevaardigden en 4 leden welke het geluk hadden onze Hemelse Moeder ginder te begroeten.

Dinsdag namiddag werd te 2 u de plechtigheid ingezet aan

de grot. Geestdriftig en vo vuur werd er gezongen "Wij komen U begroeten". In naam van allen - ook van U - wordt de de toewijding van de Beerinnenbond aan hun hemelse Schutsvrouwe vernieuwd

Om 4.30 u hadden we de plechtige Sacraments processie, die werd ingezet door de B.J.B. meisjes met 650 vlaggen op kop. Dan had de zegening plaats van de zieken die vol ve trouwen smeekten: "Heer, maak dat ik zie; maak dat ik hoor; maak dat ik ga. Heer, als Gij wilt kunt gij mij genezen." Zo hadden we iedere namiddag, die we te Lourdes doorbrachten hetzelfde aangrijpend schouwspel.

Ave ! Ave ! Ave Maria ! Te 20/30u namen alle bedevaarders deel aan de indrukwekkende kaarskensprocessie. Boven de vele talen uit klinkt het Vlaamse: "Te Lourdes op de Bergen."

Woensdag te 9 U woonden we de pontificale Mis bij opgedragen door Mgr. Sloskans onze Bisschop banneling van Letland die thans te Leuven verblijft. Aan de grot werden al de aangeslotene bij de Boerinnenbond aan O.L. Vrouw toegewijd en al de meegebrachte intentie (ruim 35.000 brieven) aan hare voeten neergelegd. Daar werd voortdurend voor gebeden door de B.J.B. meisjes, die uur na uur mekaar aflosten om de gebedswake te doen.

Donderdag werd een plechtige mis opgedragen aan het altaar van Bernadette. Na de H. Mis werd elke ziek afzonderlijk de handen opgelegd, en kregen elk een gedenkplaatje uit de handen van Mgr. Sloskans.

Vrijdag, de dag van gebed en boete voor de zondaars. Van 8.45u zetten de eerste groepen aan voor de lange en lastige kruisweg bij de twaalfde statie werd een H. Mis opgedragen met een ontroerend sermoen, menigeen pinkte een traan weg.

's Zaterdag trokken we er op uit naar het heerlijke Gavernie. Die dag zal ook zeker niet vergeten worden - zeker niet bij degene die er met een ezel reden en .....er af vielen. Daar voelde zich ieder op gelucht, want jong en oud gooide er met sneeuwballen. Schone liekens duren niet lang. !

Zondag de laatste volle dag die we te Lourdes doorbrachten, nog een dag van zuivere smeekbêê voor de wereldvrede.

's Maandags te 8.30 u werd een mis van dankzegging opgedragen. Bij de grot had de afscheidsplechtigheid plaats. Het was voor ieder een aangrijpend ogenblik van dit gezegend oord te moeten scheiden. Maar met het verlangen eens naar Lourdes weer te keren vertrokken we om 11 u terug naar ons eigen land, dorp en familie die ons Dinsdag opwachten aan de statie. Zwaar waren we geladen met hemelse weldaden en souvenirs waarvoor de douanen goed door de vingers hebben gezien.

Bond van het H. Hart.

Bondsdag op Zondag 13 Juni

-12 Juni. Op de flinke IJveraarsvergadering van Zaterdagavond waren er niet minder dan 16 van de 21 IJveraars aanwezig. De E.P. zette eveneens de vergadering in met een tientje te bidden en de Litanie van het H. Hart, dit zoals naar gewoonte door onze E.H. ONderpastoor gedaan wordt. We kunnen met grote tevredenheid vaststellen dat 150.000 mannen en 180.000 vrouwen aangesloten zijn bij de H. Hartbonden in het Aartsbisdom. In dit

getal zijn er een prachtig 7 à 8000 ijverers, dat voorwaar iets betekent.

In de maand Mei heeft Zijne Eminentie de Kardinaal een jaarlijks vergadering gehouden voor al de Dekens van het Aartsbisdom, en de huidige toestand onderzocht, en bijzonder de nadruk gelegd op de H. Hartbonden, het Maria-legioen, die voor het ogenblik onmisbaar zijn in onze moderne tijd.

Met grote verbazing kunnen wij constateren dat wij op Eucharistisch gebied aan de spits staan van gans de wereld, doch voor volksliturgie aan de staart van die 35 miljoen mensen van de bonden. De algemene Proost der bonden zoals U weet is Pater Meeus en de drie huidige werkers van het Aartsbisdom zijn de EE. PP. Arts, Bellemans en Van der Veken.

De taak van de ijveraar is een mede-zielzorger te zijn, een lid van het Christus-legioen. Hij moet immers doen aan lekeapostolaat die spreekt van ziel tot ziel, zodat hij verheft en apostel is van de 20 ste eeuw. Ijveraar zij is geen waardigheid, doch een genade, een roeping van Christus zoals de roeping van het Priesterschap. Er gaat toch niets zonder Christus.

Iedereen treedt toe tot de H. Hartbond als vrije man, zonder enige verplichting of dwang. Men kent ook geen bestuursleden in de bonden zoals in de andere verenigingen.

Wij tellen nu in onze H. Hartbond voor het ogenblik 516 mannen, waarvan er gemiddeld 350 in de Bondsmis aanwezig zijn (70%). Laten we hopen dat met de zegen van het H. Hart en door de voorspraak van O.L. Vrouw, onze Bond te Breendonk een nieuwe toekomst te ontmoet ga!

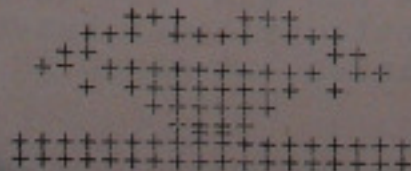
Daarna werd door Pater Arts een hele serie praktische punten toegelicht in zake werking van de Ijverers, die ze kunnen nemen als uitwerking van de Bondsdag.

-13 Juni: In alle missen hield Pater Arts een onderricht over de zin en de waarde van de H. Hartbonden. Leidde de H. Mis van 8 u, en gaf aangepaste uitleg.

Te half elf sprak hij in het Patronaat voor de jeugd. Een flinke groep jongens en meisjes waren opgekomen. Hij behandelde voor hen in klare taal over: "Levensroeping": Priesterschap, Klerikerstaat en Huwelijk. Iedereen was tevreden over deze begrijpelijke maar tevens deugdoende uiteenzetting.

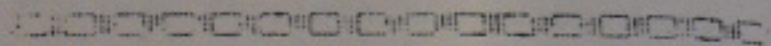
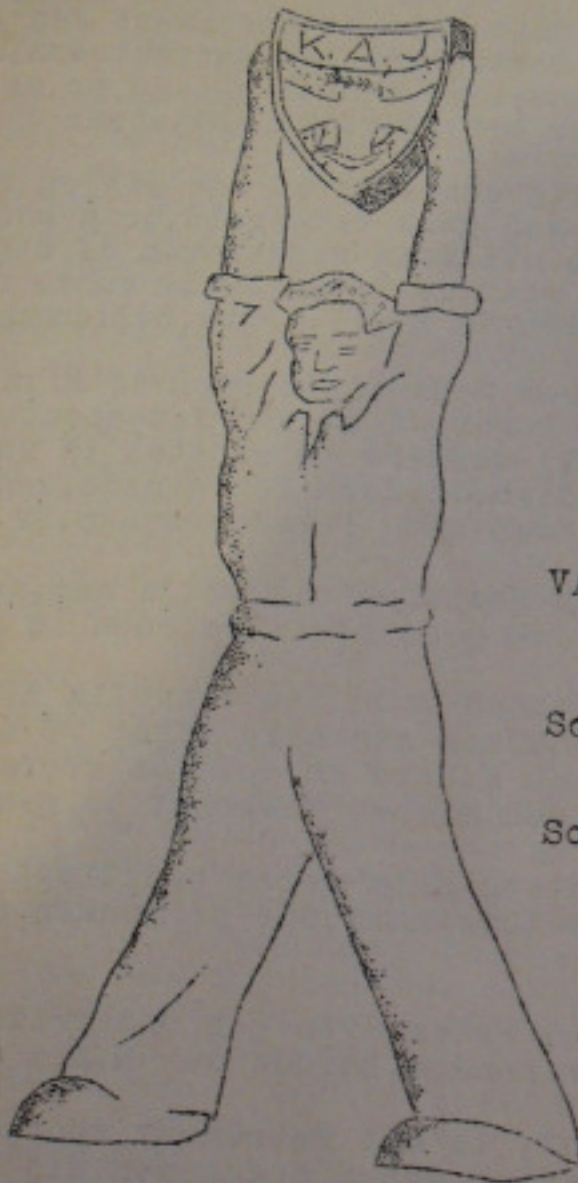
Na het Lof was er een speciaal onderhoudje voor de vrouwen, waar bijzonder gesproken werd over de taak van de moeder en de vrouw in de bonden: zij moeten- en zijn de beste ijverers!

OP 8 Juni ging de parochie Breendonk met 147 op bedevaart naar O/L/Vrouw van Scherpenheuvel.

AAN ONS DE

STRIJD!

VAN VRIENDEN

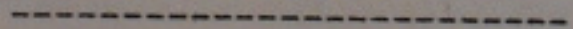
TOT

VRIENDEN.

Soldaat zijn is geen vloek.....

maar een zegen.....

Soldaat: symbool van strijd,
offer,
kameraadschap.

Vrienden soldaten, aanvaarden wij in dien zin onze diensttijd. Leven we in dien geest ons soldaten leven. Zo zal onze soldatentijd zijn stempel drukken op ons verder leven, zo zal onze soldatentijd geen vloek maar een zegen zijn.

op ons verder leven, zo zal onze soldatentijd geen vloek maar een zegen zijn.

Ja een zegen zal het zijn, jonge man, dat U zult leren begrijpen de werkelijke diepe zin van het woord offer en kameraad. Dat U zal leren begrijpen dat kameraadschap meer is dan een pint betalen en er een terugkrijgen. Soldaten, kameraadschap stelt hogere eisen. Kameraadschap vraagt: een helpende hand te reiken daar waar een makker in het moeras, in de modder steekt.

Kameraadschap vraagt: een woord van troost en opbeuring te richten tot hen, die met een hoofd vol muizenissen, een hart dat schreit of met een volgepropt gevoel moreel dreigen kapot te gaan.

Kameraadschap vraagt: wel en wee van andere mee te beleven in de ware zin van het woord.

Tenslotte, vrienden, kameraadschap vraagt: hoe hard het ook moge klinken, uw eigen ik weg te cijferen ten bate van de anderen.

Soldaten, gijdroomt van een gelukkige toekomst, gij wilt van Uw leven een schoon leven maken. Gij verlangt een flinke man te worden;moedig en trouw, sterk en vaardig..... Dit alles ligt in Uw bereik, leg er de grondvesten van tijdens Uw militaire diensttijd, U hebt de middelen: strijd, offer, kameraadschap.

Wij, Kajotters, verwachten en verlangen voor U, voor elke Breendonkenaar soldaat, dat grote geluk: fier, rein en blij als vrienden van en met iedereen door het leven te mogen te gaan.

Wij hebben voor U gebeden tijdens de week van de soldaat, en op bedevaart te Scherpenheuvel. Wij dachten aan U en baden voor U ook al hebt ge het ons niet gevraagd.

Wij reiken U een vriendenhand en vragen U: Soldaat, strijdt, offert en wees een vriend voor en met iedereen.

Vrienden, deze korte beschouwingen onthullen welis waar geen geheimen, maar we hopen dat ze door U verstandig overwogen, velen op de goede weg zullen houden of brengen. U daarin helpen is een kleine vriendendienst en beantwoord ten volle aan een door onze K.A.J. vooropgezette doel.

Kunnen we U verder met raad en daad van dienst zijn, U kent ons adres: K.A.J., Breendonk. Onze tijd en ondervinding zijn U belangloos ter beschikking. U stelt also de K.A.J. in de mogelijkheid haar bescheiden aandeel te brengen in het door Milac beoogde doel namelijk: "Verhelpen aan de noden van onze soldaten".

Een beetje zon te brengen in het leven van een naar nieuws hunkerende, ontheemde jonge man (soldaat).

Van vrienden tot vrienden!

Namens de K.A.J.

Uw Doopselplicht!

Wees in stralend licht!

Beste Vrienden Soldaten,

Het pasgeboren of liever in het leven geroepen Milacominté wil zon en vroege brengen in de harte van al onze jongens in dienst van het vaderland.

Beste B.J.B. vrienden, we zullen trachten van uit onze afdeling voor U te zijn een aanmoediging en steun, om in uw harte wat leute wat plezier, wat opbeuring en wat zonschijn te brengen, wanneer het wat minder goed gaat bij U.

In de eerste plaats willen we dat trachten te verweelijken door onze gebeden, in die zin onze morgenopdracht op te dragen tot intentie van onze soldaten tot behoud en vrijwaring van hun zedelijke gaafheid, en ook door het geschreven woord, steeds in contact met thuis, afdeling en parochie, want wanneer men ook soldaat is geweest, weet men wat het is een brief te krijgen van vrienden.

Beste B.J.B. vrienden, wij verwachten ook van U voortdurend contact, ook een brief van U doet ons deugd, en is voor ons ook een ijver, de nodige geduld te kennen dan kunnen wij ook in dien zin werken. Ook gij hebt gedurende Uw soldatentijd een grote en zware verantwoordelijkheid te dragen, want in onze kazerne's ligt nog veel braakliggende grond, in de bedoeling op godsdienstig gebied, ook daar zijn wellicht jongens die door uw goed woord en bijzonder door uw goed voorbeeld, want "woorden wekken en voorbeelden trekken" mannen van de daad! Uw medesoldaten te overtuigen en ook Christus in hunne harte te brengen. Gij moet zijn jongens, die op de bovenste plank staan op godsdienstig gebied. Gij moet zijn als de vuurtoren, die de schepen veilig de havens laat binnenvaren. Die onze jongens dicht bij Christus brengen, fakkeldragers van het ware licht, het licht van Christus.

Maak van Uw soldatentijd een tijd van gebed en studie want het spreekwoord zegt: men is nooit te oud om te leren.

B.J.B.ers soldaten, neemt Uw soldatentijd op als een offer uit Gods hand, dat ge daar staat als de verdedigers van het land, maar bijzonder als de verdedigers van ons heiligste recht, tot vrijwaring van ons christelijk geloof, wanneer het moeilijk gaat, hebt dan de moed om Ja of Neen te zeggen dan is het leger voor U een weldaad, want daar is wilskracht voor nodig, en also doen we aan karaktervorming. Gaat steeds kamraadschappelijk om met Uw medesoldaten, kiest steeds goede vrienden, en strijd zoverpozen voor een christelijke sfeer op uw kamer tot groei en bloei van Christus rijk onder de soldaten.

Hopende met deze losse gedachten van dienst te zijn!

De B.J.B.

BEDEVAART

naar

Scherpenheuvel

Traditiegetrouw vertrokken er op Vrijdag voor Sinksen in onze parochie 42 bedevaarders te voet naar Scherpenheuvel. Allen bezield door de gedachte: "Ik ga naar O.L.Vrouw om daar te smeken en te danken". Bij deze 42 deelnemers waren er verschillende beginners bij, die zich misschien wel afvroegen: "Hoe zal ik ginds toekomen?" zij wisten immers nog niet wat het betekende te voet naar Scherpenheuvel gaan, maar wat ze wel wisten was, dat het geen plezierreis zou worden, en dat is het ook niet geworden, voor niemand.

We vertrokken dus aan de kerk te 9 u en gingen vandaar dan naar de gröt aan de autostrade, waar we dan aan O/L.Vrouwke vroegen om ons te helpen tijdens onze bedevaart. Vandaar ging het dan rechtstreeks naar Bonheide waar we wat konden eten en rusten. Daarna ging het naar Keerbergen, midden in de nacht en onder de bomen, hier heerste hemelsrustige stemming om echt intiem te bidden.

In Keerbergen toegekomen hadden we terug de gelegenheid ons wat te verfrissen en te rusten, maar niet te lang vertoeven want we moesten vooruit om niet te moeten marsjeren in de hevigste hitte van de reeds aanbreekende dag.

Van Keerbergen gingen we dan verder naar Tremelo waar we dan terug eens konden genieten van een hartige rust, om dan weer verder te trekken met een echte bedevaardersgeest bezield naar Aarschot toe.

Maar voor velen begon tussen Tremelo en Aarschot de lijdensweg. Doch allen kwamen toch, misschien wel met een beetje moeite en pijn, aan te Aarschot, waar we ons voor de laatste maal konden verzorgen. Nog slechts 10 klm. maar deze 10 Km; is voor vele een langere afstand geworden dan de reeds afgelegde weg, vooral voor de beginners. Trouwens het werd stilaan warm en de weg begon te heuvelen, het werd dus klimmen en dalen. Zoals ik zei werd het voor ons beginners zeer lastig want telkens we dachten dat wij de kerk nabij waren, was het als het ware dat men de kerk verplaatste, want telkens verdween ze, waarna zij terug te voorschijn kwam.

Eindelijk staat de Baseliëk daar voor ons op een kleine heuvel, dus nog éénmaal

dalen en het eerste gedeelte van onze bedetocht is voorbij. Maar terug vervuld met nieuwe moed en vol geestdrift en alle pijn vergetend, stapten we langzaam op de lokkende kerk toe.

In het dorp gekomen (10.30 u) gingen we eerst in de baseliek een klein dankgebed doen. Daarna hadden we dan gelegenheid om ons volledig te verzorgen, en ons middagmaal te gaan nemen, waarna we konden rusten tot 2 u om dan gezamenlijk de Kruisweg en de Rozenkrans te doen. Spijtig genoeg kon aan deze oefening niet iedereen deelnemen, er waren er een paar die absoluut niet meer konden.

Hierna waren we vrij van doen, maar de meeste verkozen de rust om 's anderdaggs te kunnen opstaan te 2.30 u om de H.Mis te kunnen bijwonen van 3.30 u

Na de H.Mis, dus te 4 u begonnen we het tweede deel van onze bedevaart. Allen waren terug fit en stapten dan ook vrij vlug, al biddende en zingende naar huis toe. Deze terugweg ging over het algemeen veel beter, wat het was niet zo warm, en ieder stap die we zetten was er immers één dichtter tegen huis. Om 5.30 u arriveerden we aan de grot, alvorens ons in Mechelen verzorgd te hebben, waar onze leider EMMANUEL VERSTREPEN een klein geschenkje mocht in ontvangst nemen ter herinnering aan zijn 35e bedevaart.

Door de fanfare, onder het spele van "O, Kruise de Vlaming" en "Onze Lieve Vrouw van Vlaanderen" werden we naar de kerk geleid, waar nog een kort lof geschiedde, en onze bedevaart was ten einde.

We mochten deze bedevaart wel terecht een bedevaart noemen, want er is geleden en gebeden, dit alles ter ere van Onze Lieve Vrouw !

SPORTNIEUWS

Veloclub-Vriendenclub.

Koers voor Nieuwelings 17.5.54.

De koers van 17 Mei, ingericht door de Vriendenclub en tellende voor het Criterium van de V.B. Willy Shoe, kende een groot succes. 35 renners verschenen aan de start. Er dienden acht ronden afgelegd te worden van 9,5 Km. over Rijweg, Kalfort, D'Hand, Groenstraat, hetzij 76 Km.

Om 3 u stipt gaf de Heer Henri Poeshuys, afgevaardigde van de B.W.B. het vertrek. Van meet af werd er snel aan tempo gereden. De eerste ronde werd afgebeld in 13 minuten en 40 seconden en er waren al enkele gelosten. De snelheids meter sloeg geregeld tussen de 40 à 45 Km. Demarage waren niet uit de lucht, onder de druk van de lokale favoriet Alfons Stevens.

Ronde na ronde vielen renners af, de ene door pech, de andere door gebrek aan macht.

De laatste ronde werd aangevangen met 12 renners. Ieder pronostikeerde op zijn favoriet.

Van ver werd de sprint ingezet en de rappe Zelenaar- Vergeilen P. haalt het voor Mariën (Rumst)

Een woord van dank aan Politie en Rijkswacht voor de goede ordedienst.

Louis De Velder.

JAN VAN GOMPEL.

Vriend Soldaat,

In mijn vorig artikel, bij de eerste uitgave van ons milac blaadje ter gelegenheid van de week van de soldaat schreef ik U over Jan Van Gompel en het einde van zijn soldaten leven, dat ondertussen reeds is afgelopen, zoals het trouwens met U ook het geval eens zal zijn, met het lied: en we zijn er van de klas en we drinken bier mee .....enz. Dat hij daags nadie NIET gaan koersen is, zal voorzeker ieder supporter begrijpen. Men gaat toch maar éénmaal van de klas, is 't niet? en dit was nu ook het geval bij onze Jan, Breendonks grootse renner sinds mensen geheugen.

Het is niet mijn gewoonten mensen te gaan bewieroken om geleverde prestaties, maar een kat is een kat en de waarheid in de sport kan men dagelijks volgen en kan niet tegengesproken worden. Dat we in Jan Van Gompel een renner van klas mogen begroeten dit schreef ik reeds vroeger, ten anderen de uitslagen der laatste dagen bewezen het. Daarom al de koersen vertellen zou ons te veel doen in herhaling vallen. Na zijn overwinning dewelke wij op de dag onzer eerste uitgaven U als N.B. nog vermeldde, behaalde onze Jan nog: 2x 2de, 2x 3de, 1x 4de, 1x 17de, terwijl

hij in de koers te Wolvertem Nerom na 125 Km. koers de strijd moest staken wegens valpartij, na voortdurend het commando gedurende de koers te hebben gegeven.

Zondag laatstleden was het de koers bij uitstek in de Roze-Categorie of bij de Onafhankelijken, namelijk BRUSSEL-LUIK ingericht door het blad "Les Sports". Ik zeg U de koers bij uitstek Daarom heb ik ook niet nagelaten deze voor U te volgen van bij de start tot aan de aankomstlijn. Deze koers kreeg een waardige overwinnaar: Jos Planckaert of de man met klas, die zich op het einde onweerstaanbaar losrukte en in zijn rijden van de laatste klm. toonde de macht en het brio van een klasrenner, voor wie de laatste loodjes de meest welkom waren omdat ze hem toelieten zijn actie met volle geweld door te voeren. Hij was Zondag onweerstaanbaar en onbetwistbaar de beste van gans het lot. Wanneer ik Zondag bij de aankomst zijn indrukken vroeg, antwoorde hij me: "t Was een lastige koers, maar ik heb er altijd van overtuigd geweest dat ik ze kon winnen, vooral op het einde voelde ik me zeer sterk." tot daar Jos Planckaert. Laten we nu terug komen tot onze renner in deze koers.

Jan Van Gompel vertrok eveneens als zovele andere renners als groot favoriet in deze zware koers gaande over de bergen van OHEY - HAUTREGARD - ONEUX - HODIMONT of de lastige hellingen uit de Waalse Pijl of het Ardeense weekend.

Van in het begin af liet Jan niets aan het toeval over en wist zich reeds met een vijftal renners waaronder Albert Christiaes (Hombeek) af te zonderen en uit te lopen tot bijna twee minuten. Ondertussen had er in de groep een valpartij plaats, waaronder zich enkele favorieten bevonden, dewelke ook een teken was voor de aanval op de uitlopers. Spoedig werd onze Jan terug ingelopen met zijn gezellen, terwijl de kibometerteller van onze wagen voortdurend de 60 benaderde. Eenmaal te Remouchamps waar het bevoorrading was begon de koers voor goed. Voortdurend klimmen en dalen afgewisseld met haarspeldbochten van belang. Jan wist zich steeds in de vorige rangen te bewegen. Op de zeer zware helling van Remouchamps zagen we hem vertrekken aan de staart van de groep, ging over de gelosten, overbrugde de gaping en liep in volle beklimming tot bij de eersten. Geen enkel ogenblik gedurende gans de koers hebben wij aan de klas van Jan Van Gompel getwijfeld. Menigmaal hebben we gezegd: "Wat is dat ne sterke vent!". Klimmen en dalen net zoals de sterkste. U zult U dan terecht afvragen waarom is Jan dan niet dichter geeindigd dan op de 8ste plaats, wat we een schone uitslag mogen noemen na zulke zware koers.

Laat me toe mijn persoonlijke mening als trouwe supporter van Jan hier over te schrijven. Jan bezit al de eigenschappen van een goed renner maar.....hij is te goed....te gelaten..... geen vechter genoeg op het EINDE, wanneer ze naar de meet toestormen.

Moest Jan maar één enkele keer weten dat hij MOET winnen of dat hij daags nadien geen vlees bij zijn patatten heeft. Wat zou hij al veel koersen gewonnen hebben. Doch wat gebeurd er toch zo dikwijls op het einde; Jan laat zich naa achter zakken en laat de vechters voor hem liggen, dewelke de beste plaatsen achter af niet meer afgeven en in de sprint alles afstoppen voor een veel sterkere Jan Van Gompel, welke nooit alles heeft gegeven en bijna onvermoeid van de fiets stapt. Ik beweer nogmaals moet Jan één-
(vervolgt blz.20)

KAZERNE - POST

TROEPENWISSELING.

Zwaaiden af: Frans De Smedt, Zavelstraat.
Henri Goossens, Peterstraat.
Lemmens Alfons, Bessenstraat.
Jan Van Gompel, Breendonkstraat.
Kamiel Verlinden, Dorp.

Nieuwe verdedigers van 't vaderland:

- S.M. Van den Heuvel Désiré, 54/21125 K.75,
1e Pon 2 Kie, Kazerne Baron Duqoy, Doornik.
- S.M. Van de Woesteyne Raymond, 54/23452, Blok E, K.62,
3e O.C.I. 7 Kie, Kazerne Major Blairon, Turnhout.
- S.M. Van der Auweraer Emiel,
- S.M. Van Auwenis August,
- S.M. Vissers Jan,
- S.M. Van Breedam Frans,
- S.M. Steenackers John,

ZIJ SCHRIJVEN.

Uit Attendorn: " Hier ben ik dan eindelijk met een brief uit het verre Attendorn.

Ik ben er heel te vrede mede met dat boekje van Burger-Soldaat, het doet werkelijk deugd zo met U verenigd te kunnen mede leven. Als alle soldaten zo iets moesten krijgen dan zou 't soldatenleven voor sommigen niet slecht uitdraaien, maar wel goed, en zouden ze beter naar huis gaan dan ze vertrokken.

.....Ik liet het boekje lezen aan een kameraad, en die zei: "Dat is prachtig al die brieven die daar in geschreven zijn".....

Uit Beverlo : " U hebt misschien al eerder een briefje verwacht, want de week van de soldaat is reeds voorbij, en ik hoop dat ik toekomend jaar toch terug als burger bij U zal staan, want binnen tien maanden is 't gedaan voor mij.

.....Nu dank ik U allen K.A.J. en B.J.B. en allen die er aan meegewerkt hebben om het een soldaat zo aangenaam mogelijk te maken met wat nieuws te brengen. Veel nieuws weten we hier niet want hier

in Tongeren in het 9e Linie zijn maar twee soldaten van Klein-Brabant nl éne van Wintam:Frans Van Noten:Hij ook dankt U voor 't boekje Burger-Soldaat;dit waren zijn eerste woorden,die hij me sprak als ik aan 't lezen was:"als ge gedaan hebt,geef het naar mij."

Nu beste Vrienden,ik weet dat er onder U nog moeten soldaat worden,maar er zijn er ook bij die de hunnen reeds gedaan hebben,en dat zijn,denk ik, de bste,die weten wat soldaat zijn is; en daar komt men soms harde dagen in tegen,maar andere ook. Na is het voor mij moeilijk een brief te schrijven met dat we hier in tenten zitten,de tijd ontbreekt ons hier ook en voor 'n infanterist (nè piot) is dat altijd met de schoentrein.....

Uit Neheim: "Prachtig is het gebaar dat de verenigingen van Breendonk ons,soldaten,gegeven hebben.Vrijdag ontving ik het soldatenboekje met de brief. Proficiat !

Elke soldaat heeft een lichaam en een geest en beiden moeten leven;meer nog:beiden moeten in harmonie staan met mekaar en de geest moet regeren.

Dat we een lichaam hebben,dat weten we,in de opleiding ondervinden we dat want door modder,door water,door struiken moeten we op onzen buik kruipen en dat is ons lichaam dat in het slijk ploetert.Honderden keren is het van "rechts,rechts" of "links links" of "sectie rechtson" dan spelen ze met ons voeten en dat is ook ons lichaam ! Na de opleiding hebben we manoevers of er worden "bakken" bier binnengegoten tot de zattigheid er bij sommigen langs hun mond en neus uitborrelt en ze 's anderdaags met een dikke kop rondlopen dat is ook ons lichaam! Maar als we dan eens terugdenken naar onze jeugd,naar ons dorp of naar onze familiekring,dat is onze geest ! Het zelfvertrouwen en de zelfcontrole die de leiding neemt over onze personen,die door anderen wil naar beneden getrokken worden in woorden,daden en plichtsverzuim van Zondagmis of broederlijkheid die U hebt aangesproken door Uw actie en dat is nodig,want de kamp is groot en hard. ....

Nog geen half uur was ik in de kazerne in Duitsland aangekomen of een uitgemergelde soldaat met bloeddoortrokken fletse ogen,die meer een vod dan een mens scheen,vroeg me hem honderd frank te lenen tot morgen,want dan kreeg hij solden.Dat was de eerste leugen want de 30 ste worden er normaal geen solden betaald.IK weigerde resoluut en beweerde dat ik het niet kon doen.Hij had begrepen en hij droop af.Een uurtje of twee later vroeg hij me om mee de stad in te gaan om een potje te scheppen en naar de film te gaan kijken:"Vrouwen zijn aanlokkelijk en lief".Natuurlijk een nieuwe weigering ! Dien avond ben ik de beren in getrokken,die heel mooi zijn met hun hoge dennen,naakte otsen en schichtige reebokjes.Daar voelt ge U veilig in de geonde lucht.Daar is het leven een echte mooie droom.

Elken avond na het appel van halfelf is het echt triestig en schandalig hier.Zatterikken strompelen binnen of vallen hier of daar ziek neer om te kunnen overgeven,echt wagelijk om bren.....

en dan volgen al de theoriën platweg en brutaal en sleuren er hetscho-
ne en waardevolste van de meisjes en het huwelijk zo door het slijk
daar, dat ge echt verbluft en versuft denkt: "hoe is het mogelijk".
De eer en de deugd worden openlijk aangerand en alle onfatsoelijke,
.....

Soms ook zijn ze goed voor mekaar en helpen waar ze kunnen, maar
liefst van alles zijn ze lui en liggen liever gerust op hun bed. "Kerk
of gebed" dat behoort tot het verleden, dat is voor degenen die het
leven niet kennen zoals het is, beweren ze en zo leven ze ook. Slechts
een dertigtal man van de 600 gaan 's Zondaags naar de mis. Overdag zijn
het goede jongens, die nogal veel voor mekaar doen en voor mekaar in
de bres springen, dan komt het goede nog boven dat ze 's avonds ver-
smoren.

Zelf je man staan en weten wie ge zijt en onthouden waar
ge naar toe moet, dat ge schoner, beter en edeler moet worden dat is de
kracht die een soldaten leven richt en recht houdt in dienst van God
en van de andere mensen. ....

..... Daarom dank ik de medewerkers van dat blaadje, want ze
hebben ons weer doen denken aan thuis en aan ons vroeger leven.

+++++

BETAALD VERLOF 1953-54.

VERLOF SOLDATEN.

Meestal zal voor gewezen soldaten het verlofgeld moeten aange-
vraagd worden. Hiervoor bestaan speciale formulieren. ....

Voor de soldaten gelden evenwel volgende nieuwschikkingen

-Slechts de 300 laatste werkelijk onder de wapens doorge-
brachte werkdagen zijn gelijkgesteld.

-Het verlofgeld met betrekking op de gewerkte en gelijkge-
stelde dagen tijdens het jaar der wederoproeping wordt uitgekeerd in
de loop van het jaar waarin het onbepaald verlof een aanvang neemt.

-Als het gevolg daarvan mag het verlofgeld voor gewezen sol-
daten slechts aangevraagd worden na de soldatendienst.

Deze regeling zal evenwel in 1954 wel moeilijkheden medebrengen,
vermits in 1953 het verlofgeld over 1952 betaald werd. De soldaten die
in 1952 het leger vervoegden en thans naar huis werden gezonden, zul-
len in het algemeen onvolledig verlofgeld bekomen.

Voorbeeld: Een arbeider vervoegt het leger op 1-10-52 en
verlaat het leger op 30-6-54.

Hij genoot in 1953 het verlofgeld van 1952.

Hij zal in 1955 het verlofgeld bekomen voor de gewerkte da-
gen in 1954 en de gelijkgestelde dagen, zijnde 150, voor de militaire
dienst.

Gezien de 300 laatste gelijkgesteld zijn, bekomt deze arbei-
der in 1954 een verlofgeld wegens 150 gelijkgestelde dagen in 1953.

=====

JAN VAN GOMPEL vervolg van blz.16

maal zeggen of vertekken met de vaste overtuiging: ik WIN deze koers zal hem geen Planskaerts of zovele andere beletten omdat hij sterker is. Wanneer we hem op het einde van een koers alles zien geven zonder naar andere te kijken. Wanneer zullen we hem eens naar zijn adem zien grijpen als hij afstapt. Zodra we een van die aangehaalde punten gaan te zien krijgen, schrijf ik U volgende maal. Jan Van Gompel won de laatste week koersen, en te Breendonk op 12 Juli en op andere plaatsen, daar en daar.....

Dit alles neemt niet weg dat Jan niet heeft voldaan aan de verwachtingen, hoor, want hij mag met fierheid terugblikken over de reeds behaalde uitslagen. In ieder verslag van een koers lezen wij zijn naam in blokletters als de vechter, de treinloper, de machtige van Gompel. Doet zo voort Jan, en denk eens na over mijn uitgebrachte critiek, en in geval ik mocht gelijk hebben, zullen aan uw verdere overwinningen veel soldaten, waar ze zich ook bevinden, veel plezier beleven. Ik weet goed Jan dat iedere soldaat U persoonlijk een kaartje toestuurd met de vermelding " Proficiat Jan !"

Afgesproken mannen soldaten, tot een volgende keer en een kaartje voor Jan, hoor !

Louis De Wit.

Theophiel De Pauw.

Zondag en Maandag was ik in de gelegenheid even met Fille De Pauw een praatje te voeren, natuurlijk ging het over de Sport en zijn toestand. Fille vertelde dat hij nu reeds 20 j. was en zich stilaan goed begon te voelen, en dat hij reeds het werk hernomen had. Ik vroeg hem of hij er nog aan dacht te koersen. Hierop antwoorde hij me zeer ontroerd: "Ik hoop het, Louis, doch dit hangt af van de beslissing van den Dokter." Wanneer ik er over zijn persoonlijk gedacht vroeg, vertelde hij me met fierheid: "Ik wens het ten volle, en nu vooral dat ik samen met mijn vriend Jan Van Gompel zou kunnen meerijden met zijn auto."

Laat ons hopen voor de Fille dat het Dokters advies voor hem gunstig mag zijn en we hem volgend jaar terug op de baan mogen zien gaan als een gezond renner met de zelfde klas en souples als voorheen. Dat wens ik niet alleen maar al onze soldaten aan Fille en gans het gehucht Hoogheide.

Louis De Wit.

Tussen Pot en Pint.

Het Misverstand.

De dokter rende zijn spreekkamer uit. "Geef me onmiddellijk mijn tas" riep hij luid.
 "Wat is er aan de hand" vroeg zijn dochter.

"Wel" hijgde de dokter, "zo juist wordt ik door een jonge man opgebeld, die me verteld dat hij geen minuut meer te leven heeft zonder mij!"

Zijn dochter loosde een zucht van verlichting. "O, wacht dan maar even vader" zei ze kalm; "ik denk dat het gesprek voor mij bestemd was!"

Wie had dat gedacht!

Toekomstige schoonmoeder:

"Zo jonge heer, gij durft zo naar de hand van mijn dochter vragen zonder bij mij eerst te komen?"

Toekomstige schoonzoon:

"Daar had ik absoluut niets van gemerkt, dat gij ook op mij verliefd waart."

Een geruststelling.

- "Dokter", vroeg de vrouw van de patiënt angstig "die operatie is toch niet levensgevaarlijk?"

- "Stel U gerust, Mevrouw, gewoonlijk lukt in een geval als dit van de vijf operaties er maar één. Maar U hoeft zich geen zorgen te maken, want de laatste vier operaties die ik deed waren allen mislukt, zodat we kunnen aannemen dat deze wel lukken zal."

In het regiment.

- Ik zal Kertstmis 1938 nooit vergeten. Ik was in het leger en ik mocht de hele dag aardappelen schillen!

- Waarom toch?

- De sergeant had gevraagd wat ik het liefst voor Kerstmis zou willen

- Nu en...?

- Ik zei een andere sergeant!

Als de drank is in de man.

Twee Brusselaars goed geladen ontmoeten elkaar na middernacht voor een huisdeur en proberen alle twee het sleutelgat te vinden. Ze

krijgen ruzie, omdat ze alle twee beweren dat ze Peeters heten en in hetzelfde huis wonen. Er komt een politieagent bij en ze leggen hem het geval uit. Wel zegt deze dat is heel simpel; we zullen Madam Peeters naar beneden roepen en haar vragen welke van U hier thuis hoort.

De agent belt, Mevrouw Peeters komt naar beneden en de agent vertelt wat er tussen beide is voorgevallen.

Laat ze alle twee maar binnen zegt Mevrouw. Het is vader en zoon. Maar als ze dronken zijn kennen zij elkaar niet meer!

Amaai, mijn oren.

Een violist speelt in een café de 5e Rhapsodie van Liszt. Plotse-ling ziet hij aan een van de tafels een man die begint te wenen. Nu legt de violist zich pas goed in de maren. Hij juicht en hij zucht en bij de man aan de tafel lopen de tranen almeer en meer over zijn wangen. Als het stuk gedaan is, gaat de muzi- kant naar de bedroefde man toe en vraagt hem: "U bent er van ge- pakt, vriend. U is zeker Hongaar?"

"Neen", antwoordt de bedroefde man "maar ik ken muziek!"

Beroepswaanzin.

Een reporter bezoekt een gekkenhuis.

-En hier wonen de chauffeurs, die in onzen dienst gek geworden zijn.

Hij ziet een zaal met twintig bedden, maar geen patienten.

-O, zegt hij, die zijn zeker gaan wandelen.

-Nee, kreeg hij tot antwoord, die zijn allemaal hier.

Die liggen de hele dag onder die bedden en onderzoeken de springveren.

SPORTNIEUWS

Het " ORANJE BOVEN " van NA de oorlog.....

Sinds de oorlog bestond er in Breendonk geen voetbalclub meer, en werd er dan ook meest handbal gespeeld. Maar in de Winter gaat dat niet, daarom werd er besloten te gaan voetballen. En zo begon het. De Convoyeur en de Fissenhol besloten een voetbalclub in te richten. MAAR dat was niet gemakkelijk, ten eerste er moest geld zijn, en ten tweede er moesten spelers zijn. Maar het ging toch door.

De Rik kocht een voetbal en op een Zondagmiddag zaten we aan de Café van Jaak, er was wat propaganda gemaakt, maar er waren geen liefhebbers. IK zei: "Rik, pak den bal en we gaan spelen op de weide." We vertrokken met ons vieren. Geen tien minuten later of gans de bende was vertegenwoordigd. Ja maar zo ging het niet ! Alvorens op de bal te stampen moest men eerst inschrijven en 10 Fr storten; rap waren er voor den uitleg en de inschrijving. Dus we waren vertrokken. Er werd een bestuur gesticht en de club bestond.

Hoe gingen we ze noemen ? We zullen er maar "Oranje Boven" van maken, dat heeft vroeger in Breendonk nog bestaan, dat werden dan ook de kleuren van onze truien, dat wil al iets zeggen. We kregen van een milde gever de broekjes, de truien en de kousen, voor de schoenen stond er een ander crediet beschreven. Bleef gelijk ! We hadden een uitrusting en konden spelen. Eerst ging het tegen ploegen, die ook niet aangesloten waren: zoals St. Amands, Wolvertem, Overheide-Puurs en nog anderen. Dat we klopp kregen is te begrijpen, we waren nog maar beginnelingen, Maar na enkele malen ging het veel beter en we kregen meer en meer spelers en dat is te begrijpen. Spelers, die aangesloten waren bij de B.V.B. en geen kans meer kregen te spelen, kwamen naar ons afgezakt en zo kregen we een aardig speel elftal samen. Het was zo ver gekomen dat we ons al konden meten met al die clubs en zelfs tegen St. Amands dat als de sterkste mocht aanzien worden. Want in een beker tornooi, wisten we hem in de wacht te slepen. Maar ja, zo kon het toch niet blijven duren, te weinig spelgelegenheid. We besloten ons te laten aansluiten bij de B.V.B. Ja, dat zou wel gaan. We deden een aanvraag en kregen antwoord: de voorwaarden van aansluiting. Dat was wat anders ! op zulke reglementaire verbintenissen hadden we niet gerekend.

Ten eerste ons terrein was veel te klein. Op

zoek naar een ander. Alles goed en wel, toen we vonden wat we zochten kon onze beurs niet langer meepraten... dus afgelast. Nu stonden we daar! Ja, 't ging terug te niet gaan, en zo was het ook, er werd niet meer gespeeld; de bestuursvergaderingen blijven achterwegen. 't Was zo goed als gedaan. Er moest nog een zaak gereld worden. Ge moet weten, gans de uitrusting was daar nog, en ook hadden we nog een aardig sommeke in kas. Van waar dat gekomen is begrijp ik zelf niet goed. Er is veel voor gedaan geweest, maar een zaak is zeker al de geld schiet- ters waren betaalt en al wat er was, was eigendom van Oranje Boven! (het vervolgt)

Fissenhol.

 JAN VAN GOMPEL in het Belgisch Wegkampioenschap
 ----- voor Onafhankelijken te GRAND-LEEZ.

Namen. Uiterlijk zouden we het best kunnen vergelijken bij Braendonk, wat de inwoners betreft. Wat de banen of de organisatie van het in-richtend comité betreft kunnen we geen vergelijk maken. Waar we bij onze aankomst onmiddellijk op gelijke voet mee stonden was met het slechte weder. Regen- donkere wolken, net zoals bij ons. Spijtig voor de plaatselijke inrichters en voor de renners welke juist om 12 u vertrokken met 80 man, allen met het grootste verlangen: vandaag kampioen te worden in hun categorie. Bij de start riepen we Jan van Gompel nog eens veel geluk toe en weg waren zij: steeds voor hun ogen, net als voor ons volgers dit grote vraagteken: "Wie zal het zijn? Wie wordt er kampioen?" Zal het deze maal onze Jan niet zijn vroegen wij ons af even als zovele anderen, die hun favoriet vergezeld hadden tot bij de start.

Na 10 Km. reeds op het ogenblik dat op het heu-velachtig parcours het reeds tot een eerste schermutseling kwam, be-gon het opnieuw geweldig te regenen. Dit kon nochtans Jan Van Gompel niet verhinderen dadelijk er van onder te slaan. Spoedig sprongen er drie renners bij en wannerr ze voor de eerste maal Grand-Leez of de de eerste ronde hadden afgelegd, om de grote omloop van 150 KM. aan te vangen, hadden zij reeds een boni van 330 meters. Jan wilde eens even de benen los draaien, doch gaf onmiddellijk gevolg aan ons voor-opgezet akkoord en liet zich door de flink jagende groep vervoegen voor het inkomen van Namen, waar hun onmiddellijk na het oversteken van de Maas een flinke beklimming stond te wacht-ten. Wijslijk streed Jan steeds vooraan in de eerste rangen, rijdend met de benen maar met be-redeneerd hoofd, vast besloten niets aan het toe-val over te laten. (dit was ook vóór de koers on-ze afspraak) Menigmaal hebben we langs dit heu-velachtig parcours angstvallig toegekeken en ge-zegd in ons binnenste: "Jan, vooruit, jongen, ziet dat U er bij zijn, ze zijn aan het gaan!" En 't was alsof hij onze wens had gehoord, onmiddellijk sprong hij en behoorde tot de gevaarlijke ont-snapping zelf. Dat was het werk van een groot

renner wat we alzo menigmaal te zien kregen. Geen enkel ogenblik langs de weg hebben wij aan Jan maar een opmerking moetengeven, hij kon niet beter beredeneerd zijn koers rijden.

Hoe meer wij naar het einde van de koers toegingen, hoe meer wij ervan bewust werden dat Jan Van Gompel tot de eerste ging behoren. Wat wij voorzien hadden gebeurde dan ook op het laatste, 't is te zeggen buiten Namen op weg naar Champion, op de lastige beklimming naar deze gemeenten. Vooraf had ik aan mijn mede gezellen verklaard, daar krijgen wij de beslissing, en het gebeurde daar ook onder de druk van de zeer sterk rijdende Jos Plankaerts, de overwinnaar van Brussel-Luik, : Met 11 sterke renners, allen Vlamingen overleefden zij deze hel onder een gutsende regenvlaag. Spijtig voor onze streekgenoot Jefke Van Bael, die bij het overschakelen van zijn verzet zijnkabel aftrok, wat een verlies voor onze Jan betrof. Met de 11 over gebleven renners trokken wij door Grand-Leez, om de laatste ronde van 22 Km. af te leggen. Hier stopten we onze lange en zeer lastige volgerstaak om de talrijke opgekome Breenaonkenaren in te lichten over het verloop van de dag.

Met spannend wachten wij dus op het einde van deze zware koers, die ons de nieuwe kampioen zou geven. Zoals voorzien was kwamen dan 11 overgebleven renners in de sprint aan, na elkaar gedurig bevochten te hebben tot het uiterste. De kansen waren verdeeld de pronostieken gingen hun gang. Wij hielden het bij onze Jan - anderen bij hun favoriet- algemeen was het Jos Plankaerts. Uiteindelijk was het de vlugge Willy Truye van Zwevegem, die de nieuwe kampioen 1954 werd bij de Roze categorie. Maar even verdienstlijk waren al de overigen, waaronder Jan Van Gompel, dewelke de VIJFDE werd van de 11 overlevende beste Belgische Onafhankelijken.

Wij waren te vreden en wensten onze Jan PROFICIAT !

Jan Van Gompel en wij supporters weten maar al te goed dat er maar één Kampioen kan zijn en dat is de eerste. Doch in het wiel van die kampioen gesneuveld te zijn is geen oncer en dat zegt u ook.....

L.D.W.

P.S.:

Voor enkele dagen deelde Jan mij mede dat hij waarschijnlijk nog dit jaar enkele koersen zal betwisten bij de Beroeprenners, doch dat hij zich gaat klaar maken voor de Ronde van België, waar hij start in de Libertas ploeg.

ADRESSEN.

- S.M. Van Zaelen Achiel, Kie ZW Pon ATK, 5 Linie, B.P.S.1.
- O/Lt. Meeus-Andries, 4 Cie Med., B.P.S.1.
- S.M. Verbruggen Paul, 53/62408, 60 Artillerie I Batt., B.P.S. 1,
- Kpl. Stevens François, le Diensten Staf, B.P.S.2.
- S.M. Cleymans Frans, 53/78102, Bon Bevrijding, 3 Kie K.13, B.P.S.3.
- S/M. Janssens Alfons, 54/11431, 2 Art. Dienstbatt., B.P.S.3.
- S.M. Wegge Frans, 53/27862, 8 Linie, B.P.S.4.
- S.M. Van Der Vreken Jan, 53/19018, 8 Linie Bon, B.P.S.4.
- S.M. Stevens Lucien, 53/19016, K.104, Staf Kie 7 Linie, B.P.S.4.
- S.M. Tierens Jozef, 54/11435, 1 Bat. Kie B, B.P.S.5.
- S.M. DEdecker Frans, 53/74069, H.K. 1e Inf.Div., B.P.S.6.
- S.M. Adriaenssens Henri, 54/11424, 13 Bon stafbat?, B.P.S.9.
- S.M. Tersago Raymond, 53/44249, 101 Kie Q.M., Fractie Attendorn,
B.P.S.10.
- S.M. Caluwé Florent, 54/11426, 1 Kie le Pon, O.C. Genie, AMAY.
- S.M. PAUWELS Arthur, 54/11432, 2 Kie 2 Pon, O.C./GN, AMAY.
- S.M. VAN BREEDAM François, 2 Cie 2 Pon Bl.C XIV K.4
O.C. Genie, AMAY.
- S.M. DE WACHTER Isidoor, 53/33326, 6 Linie Kie ZW.
Kazerne Luchtbal, ANTWERPEN.
- S.M. SCHELFHOUT Achiel, 53/44248, 6 Linie 2 Cie,
Kazerne Luchtbal, ANTWERPEN.
- S.M. PEETERS François, 53/33328, EM/EA, Blok A33 K.27,
Brasschaat Polygoon.
- S.M. VERBRUGGEN François, 53/19020 Bl.A 33 K8, Stafbatterij,
Brasschaat Polygoon.
- S.M. DE BONDT Albert, 53/19012, 2 Kie Kipwagens, kamer 51,
LT Calberg; Burcht ANTWERPEN.
- CPL. VERLINDEN Alfons, Bon Adm.Monk. 1 Cie; Cas.Prins Boudewijn,
Place Dally, BRUSSEL.
- S.M. VAN DEN EEDE Henri, 54/11437, O.C. Ordinance 2 Kie, kam;56,
Kaz.Gen. Baron Ruquay, DOORNIK.
- S.M. VAN DEN HEUVEL Desire, 54/21125, Kam.57, 1 Pon 2 Kie,
O.C. Ordinance, Kaz. Baron Ruquay, DOORNIK.
- S.M. DE BORGER VIKTOR 54/11427, Luchtmacht O.C./V.V.E.
4 Smaldeel Bl.A, Kaz. Deschamps, EVERE.
- S.M. SCHOLIERS François, 54/11433, OC/VVE 3 Smaldeel Kam.7, K.R.OO.
Kazerne Deschamps, EVERE.
- S.M. DE WEERDT Alfons, 54/11430 Bl.13 Kam9, 2 O.P.L. V.A.
HELCHTEREN.
- S.M. STEENACKERS John, 54/28085, bl.12 K.14 B.Bat. 5 PON
O.C.O.V. 2, HELCHTEREN.
- SGT. VAN AUWENIS LOUIS, 53/19017, 2 Opl GVA, HELCHTEREN.
- S.M. VERHEYDEN Jozef, 54/11446, E.S.K.C. Bl.10 K/17
O.P.L./C/P/S., LEOPOLDSBURG.
- S.M. VAN DEN BOSCH François, 54/11436, Mil.Hospitaal, zaal 7,
Marialaan, ANTWERPEN.
- S.M. VAN ZAELEN AUGUST, 8 Genie 2 Kie, Kazerne Antwerpen,
LEOPOLDSBURG.

SPORT - - NIEUWS

Het "ORANJE BOVEN" van NA de oorlog.....(vervolg)

De club werd ontbonden, er werd beraadslaagd wat er moest gedaan worden met het materiaal en het geld. Men stelde voor net te verdelen na alles verkocht te hebben. Maar hoe? Er waren er die regelmatig uitlegde en er waren er die maar half meer in regel waren, dus dat ging ruzie medebrengen.

Na wat redetwisten van links naar rechts werd er toch een oplossing gevonden. We gingen alles opeten: geld en materiaal. Men stelde voor aan de cafebazen, wie het wilde overnemen dat die alles kon krijgen, op voorwaarde, op twee volle dagen door ons te kiezen een volledig teerfeest te geven. Ge moet weten als al de ingeschreven leden meededen, dat er zo maar rond de 60 man kon komen, dat was voor de aannemer te riskeren.

Er waren geen liefhebbers. Ja toch, een, de Nest. De Nest wilde het avontuur aangaan. Hij heeft wat geluk genad, want van de 60 man waren er maar 36 de eerste dag, en de tweede was het nog minder. Dus dat viel al niet tegen.

Zo verhuisde Oranje Boven naar de Nest, maar bleef toch in Breendonk. Daar ging het eerst al niet beter, altijd dezelfde miserie, het plein. We hebben er een jaarke aangesukkeld en daarna gebeurde het. We hadden een plein, goed geschikt, maar een weinig teklein volgens de afmetingen van de B.V.B..

We besloten te vertrekken in het Belgisch Liefhebbersverbond, dat ging heel gemakkelijk. Die mannen zien niet zo nauw, dat is maar liefhebberij. De aanvraag werd gedaan, de formuliteiten vervuld en ze waren aangesloten.

Rap waren er weer een aantal spelers, bijna allen aangesloten bij de B.V.B., maar dat gaf niets, die konden we gemakkelijk bij het Liefhebbersverbond aansluiten.

Zo vertrokken we met een redelijk elftal en toch moet ik zeggen dat we ons daar redelijk goed geweed hebben tegen die stads mannen, want die moogt geniet onderschatten. Als ge weet dat in al die ploegen rond Antwerpen spelers staken die in de grote clubs geen kans meer hadden, en die dan voor hun plezier in de liefhebbersploegen speelden, dan kunt ge wel denken dat zulke ploegen soms heel sterk waren.

Toch trokken we ons goed uit de slag, Soms-
tijds werd er door de supporters van de tegen-
partij wel eens geroepen: "Tegen die mannen
kunnen we het niet halen, die eten te veel spek"
en 't was wel zo. Op technisch gebied waren ze
beter dan wij, maar ons uithoudingsvermogen was
veel sterker, en dat niet slecht gespeeld werd
bewijzen de algemene uitslagen. Na enkele matche
stonden we bij de eerste en zijn er gebleven
tot het einde van het seizoen. We stonden 3° in
het algemeen klassement. Zo eindigde het speel-
seizoen 1952.

In 1953 vertrokken we terug bij het Lief-
hebbersverbond, maar dan een reeks hoger.

We zouden dat niet gedaan hebben, maar in
die andere reeks moesten we veel te veel in de voormiddag spelen
en dat was heel moeilijk. Daarom gingen we een reeks hoger, die al-
tijd om 3 uur speelden.

Daar ging het zo gemakkelijk niet, die mannen waren veel ster-
ker. We zouden het rap ondervinden en meermalen verloren we, zelfs
enkele spelers verloren. Dit had ook zijn oorzaak, daar we ook
soldaat was. Maar toch eindigden we de 7° van de 12 ploegen in het
algemeen klassement.

Nu komt het seizoen 1954-55 voor de deur te staan en we ver-
trekken bij de B.V.V. met de gewestelijke reserves onder de naam :
F.C. BREENDONK.

We zullen nog maar veel spek en eieren eten om het vol te
houden en het tot een goed einde te brengen.

Fissenhol.

JAN VAN GOMPEL wint de I. rit in de RONDE VAN BELGIE.

's Morgens had ik er aangehouden eens vlug bij Jan binnen te wip-
pen-kwestie van Jan een goededag te zeggen en naar zijn vernachten
te vragen. Vlug kwam her er kenschetsend uit: "Ge moogt gerust
zijn". Veel bladen geven mij zo maar favoriet of onder de grootste
kanshebbers, die personen durven van alles. Ze weten nog niet eens
of dat ik wel volgen kan.", vervolgde Jan. Jan begreep mijn stil-
zwijgen voorzeker zeer goed, dat ik hem beter ken dan wie ook.
Ja, Louis, wat denkt U er over, ge zijt oak al zo een beetje
aan neerpennen over mij...

Wat denkt de redactie Milac er over, nu kan ik niet meer in de wielen blijven om het in rennerstaal te zeggen. Ik was verplicht op kop te komen. Wel Jan zeg ik : "De mannen van Milac even als al die soldaten van Breendonk en ook vele andere want ook veel vreemde soldaten wachten naar onze uitgaven, zullen U voorzeker volgen, dag na dag en stellen grote verwachtingen in U."

Als 't waar is, lachte de Jan en weg waren wij tot bij Joannes Huys, die samen met Jan lief en leed ging delen langs de te volgen weg gedurende meer dan een week. Ik beloofd Jan ook mijn neus eens te laten zien, als hij het goed deed?

Nogmaals antwoorde hij : "Ge moogt gerust zijn". "Vandaag win ik was kordaat zijn laatste woord en weg was hij met de wagen van zijn baas "Libertas". De "Wash" er achter met zijn spbinter nieuwe "tuffer".

Ik dacht maar steeds aan Jan zijn laatste woorden : Vandaag win ik.... Als 't maar waar is...en gij gelooft dat...

's Avonds , om zeven uur, alle radios stonden te ronken en te piepen. Wat duurt dat soldatenhalfuurke nu toch lang, meer dan twee uren precies! "Bonk", zeven uur. Zij die nog aan 't werk waren werden geroepen : hé, 't is zeven uur. De ronde !!

Vlug papier en potlood klaar... 'tWeerbericht dat moesten wij niet weten. Dat 't alle dagen regent, dat zien wij ook... Eindelijk!!! Sport!! ieder bielt zijn adenm in.

Eerste rit, Brussel-Oostende over een afstand van ....., Dat moesten wij allemaal NIET weten!, dat schrijven de gazetten al 14 dagen. Eindelijk, de uitslag: 1° JAN VAN GOMPEL !!!

Patat!!!, daar had g'et!!..d'n tweede en zo ging de berichtgever verder, maar niemand had nog papier, nog potlood, geen van beide was nog nodig.

Ik stoof de straat op. Een was mij voor en stond reeds midden op de straat te molenwieken met een badhanddoek rond zijn hals. Hij riep, alsof het brande bij hem. Wat meer naar mij toe sprong Fons de Beenhouwer buiten en vergat zijn gewicht van zijn varken dat hij gekocht had.

In de tijdspanne van enkele seconden stond niet enkel het dorp op stelten, maar gans de gemeente.

Langs alle kanten werd er gevraagd, wie was er de tweede?!! "Was Jan vooruit of alleen?!!- Iemand buiten de gemeenten Breendonk kon daar misshien op antwoorden en kon dat weten, maar dat wist niemand hier. 'tWerk bleef staan. 'd Avondpatatten brandden aan. Het rook in sommige straten al naar overgekookte melk. Zelf onze Onderpastoor liet zijn fiets staan en ging te voet naar de pastorijs en kwam daar met veel vertraging aan. Overal zag hij die lachende gezichten en knikte langs de weg iedereen met de naam Jan..., zelfs tegen ne Fons of Charel!!

Dit alles geeft U dus een klaar beeld van de overwinningsroes van die avond. Lang werd er over nagepraat in de straat en ook in de café. Hoekan het anders?!!

'Morgens vroeg bleef de dagbladventer veel te lang weg... iedereen wilde het relaas of het verslag van de rit volledig kennen en de foto's bekijken. De blokletters waren duidelijk genoeg. JAN VAN GOMPEL reed iedereen uit de wielen en wint schitterend de 1° rit Brussel-Oostende!!

De klein mannen spelden ieders zin en woord- grootmoeder zoekt haar beste bril uit de kast en vader Van Gompel dronk ne ferme pot Export. Verschillende dagbladen verhuisden van huis naar huis... Want hier stónd de Jan schoner in dan bij ons of bij hun werd er beweerd ... ieder had of wilde er zijn mening over hebben.

De klein mannen kregen er van langs omdat ze de foto's reeds hadden uitgeknipt voor vader zijn blad had kunnen lezen bij zijn thuis- komst, deed dit was maar boven op want ook hij was fier dat zijn kinderen zijn vreugde begrepen en keek eens vlug naar hun uitgeknipte foto's.

Zo verging het na deze schone overwinnig te Oostende.

Het verder verloop kennen wij voldoende. Jan heeft zich kranig geweerd, vooral gedurende de laatste rit, waarin hij 2° eindigde te Brussel, na geklopt te zijn geworden door de Nationale Kampioen. Jan bezette een schone plaats in de Algemene "angschikking. Hij hoopt deze goede form te kunnen behouden, om deze week, zo zegde hij mij een paar uur geleden, zeker een koers te winnen.

Dit morgen Zondag te Astene Deinze of wel Woensdag te Haesdonk. Wij zullen zien en dan zeggen wij met hem niet: "En gij gelooft dat", maar wel: "PROFICIAT"

Wij geloven het en wensen het U van harte §

L.D.W.

TROOST:

"Toch iets geweldig bar", mopperde pa. "Ik heb drie volwassen dochters in huis en moet notabene met een vest rondlopen waaraan twee knopen mankeren."

Ma: "Maar man, je hoeft je toch voor je eigen kinderen niet te generen".

SPIRITISME.

"Toch iets geweldig dat Spiritisme".

"Inderdaad; laatst hebben ze me op een seancé mijn overleden zuster geroepen"

"Is dat niet iets ontzaggelijks"

"En of, te meer daar ik nooit een zuster gehad heb".

Maar generaal, ik kan niet begrijpen dat u niet trouwt"

"En waarom mevrouw als ik u vragen mag"

"Wel het zou toeh zonde zijn, als z'on mooi weduwenpensioen verloren ging".!

Vaggebonden te - - Breendonk.

Het zal zo ongeveer 25 jaar geleden zijn dat Breendonk een bende "Vaggebonden" onder zijn inwoners telden. Eerlijk gezegd, in de fond, zeer brave, welopgevoede jongens, maar ....soms beter uw deur voorbij dan niet!!

Ik zei u reeds, welopgevoede jongens en dat waren zij ook, ja meestal kwamen ze voort uit de schoonste families. Van waar dan de naam: "Vaggebonden". Heel eenvoudig: hun berekende knepen, kwaadpoetserij, lawaai, zang en samenzwering in hun groepje waar het geen ander mens kon keren of lid mocht van worden.

Iedere "ondag was voor de inwoners van Breendonk een verrassing. 's Maandags was men benieuwd te vernemen wat ze zo in 't af trekken naar huis toe zouden uitgestoken hebben of zelfs buiten de grenzen van Breendonk op d'een of d'ander kermis.

Hoe vaak hebben zij niet in de maanden Augustus gele plekken oogst op de toenmalige smalle slechte banen van Breendonk gedragen, zelfs tien minuten ver om d'een of d'ander boer een kwajongensstreek te zetten. Een weigering van 'n boer, voor de greep een pint te willen betalen, was genoeg en de zaak kreeg haar beslissing. Zijn kar of

wagen de straat op, in 't veld, of naar een aanpalende gemeente, zelfs niets was hun desgevallend te veel.

Hun heider, ik geloof, Paul Van Assche zaliger, was er ene dewelke niet lang moest zoeken, deze was werkelijk van alles doortrokken en wat hij niet wist dat zou Jan Van Hove, de eeuwige groene, hem wel in zijn oor getrommeld hebben.

Staaf Van de Meulder (zaliger) en Fons Verlinden, de beenhouwer, dat waren de mannen met de piasters en hielden de mannen vrij, zolang ze konden. Drinken, de baas of de basin een poets bakken en soms iets ratten uit de kelder en d'een of d'ander boer houden zitten waar ze zeker van waren dat hij thuis in 14 dagen geen vriendelijk woord meer mocht verwachten van moeder de Vrouw.

Hadden ze geen geld meer daar maakten ze geen zorgen over, betaald zou alles worden. Zo vonden zij niets beters op dan er met muziek zoveel mogelijk op uit te trekken. Zelfs buiten de gemeente naar plaatselijke kermis- en daar was het van "geef het hem" en maar spelen, en maar zingen, en maar liedjes zingen en verkopen, dewelke ze vooraf hadden laten drukken in alle kleuren en geuren.

De tekst maakten ze zelf. Paul Van Assche was de voorzanger met de aangehooren op tafel. Ik hoor het als kleine jongen nog zeer goed een van hun liedjes zingen, een van hun succesliederen van dien tijd : Van de goede Pallieter van Moortgat.

Drinkt Pallieter bij de Lik.

bij de Pé of bij de Wie-ie-ter!!!

Waar ze zongen op de straat of café, begeleid met hun muziek, was er volle bak en de centjes rolden in de Vaggebonden hun kas.

Natuurlijk gingen de zaken achteraf dan wederom des te beter. In 't naar huis gaan na dergelijke grappen ging het er bont aan toe. Blazen met geweld, zelfs in de late uurkens, iedereen moest en zou de Vaggebonden moeten horen of achterna roepen.

Bij dergelijke ogenblikken ging het gewoonlijk goed met de Vaggebonden. Het was veel gevaarlijker wanneer ze stillekens op hun sokken voorbijtrokken, dan waren ze meestal met d'een of d'ander deurpoort of vensterluik weg, hoe zwaar ze soms ook eens wogen. Dit was bijzaak.

Bij ons thuis hebben ze er ook eens enkele meegenomen, maar wanneer ze met de vierde er wilde van door gaan, vieldeze in de ruit en de grap kostte aan hun kas enkele fraken in het voordeel van "Pon pon pon" of de oude hieman zoals men hem vroegen.

Moest "Toren van Maeses" of Thor zaliger mij eens vijf minuten kunnen vertellen dan had ik over deze gasten stof genoeg voor drie Milacblaadjes, of "Peer de ba" met zijne ezel in dien tijd.

Ze hebben ze ooit een groep weten vergezellen naar Brussel per auto. Ze hadden er wederom niets op gevonden. Ge moet weten, in dien tijd was er maar alleen de 130 volt bekend in de electriciteitwereld. De Vaggebonden wilde de groep mensen uit Breendonk veilig naar Brussel brengen. Paul Van Assche boven op de kapoot van een auto waaraan een groot plakaat was gevestigd:

"GEVAAR - 100.000 VOLT STOPPEN"

De toenmalige slechte banen werden volledig vrijgelaten. Al de overige wagens moesten netjes aansluiten- 't bolde op wieltjes, dank zij de spitsvondigheid van onze eenvoudig sloebbers.

De vaggebonden hadden ook veel artikels op hun regelement staan, dewelke streng moesten nageleefd worden. Twee heb ik steeds er van bijgehouden, namelijk : 1° Alle weken verplicht te teren, volle tafel bij Lik en bier gratis van Moortgat.

2° Bij het naar huis gaan, hoe laat het ook mocht zijn, en dat was het steeds altijd, spelen en trommelen tot thuis. Wie het niet deed : boet en ne soupé voor gans de bende.

Bert en Pol van Waar den Ijzeren moesten hun reparaties doen. Alles gratis, want volgens hun moest vader "Waar den Ijzeren" content zijn dat hij mocht roemen op drie aangesloten zonen bij de vaggebonden.

Fons van "Benceis Warr" die moest voor de "snekrebett" zorgen, tussen het drikken wanneer er niets te pakken was. Volgens ik later vernam had deze altijd goedegevalde zakken met droge worsten, enz, of ze dat thuis wel allemaal wisten dat was wat anders. Volgens Fons beweerde, moesten ze dat allemaal niet weten dat hij goede werken deed, anders geen verdiensten, schetsten hij lachend en daarom vertelde hij het thuis liever niet en hij had gelijk ook.

Alle weken hadden zij aanvragen van jongens die wilde mede aansluiten. Deze paaiden ze enkel met de woorden dat ze dit wel zouden voorleggen aan de club, doch het kwam er meest op aan voor niets peinten te drikken van deze welke de vraag stelden. Wanneer ze deze na belofte hadden kunnenleeg drinken was dit voldoende. Kans kregen z j toch niet, er mocht en er kwam er geen een bij, dat was trouwen s een eed geworden.

Mochten zij nu toch kunnen zingen, waren wij nog maar 18 jaar oud en daarbij nog niet getrouwd, wat zouden zij er thans nog steeds in opgaan. Maar gedane zaken hebben nu eenmaal geen keer en zo is het werkelijk en zo is het in 't werkelijke leven vobr ons allen.

Zo zag ik voor U een brokje uit de Vaggebonden en hun leven van mannen uit onze eigen gemeente.

L.D.W.

+++++

Schilder : "En hoe wenst meneer het portret van mevrouw ongeveer geschilderd?"

Klant : "De lengte levensgroot en de breedte tot op een derde.

+++++

5 Je vrouw is toch niet blond, nietwaar?"

"Ik zou het niet met zekerheid kunnen zeggen, ze is op het ogenblik in het schoonheidssalon.

+++++

DOOR DE MAND GEVALLEN.

"Wat kijk je toch beteuterd"

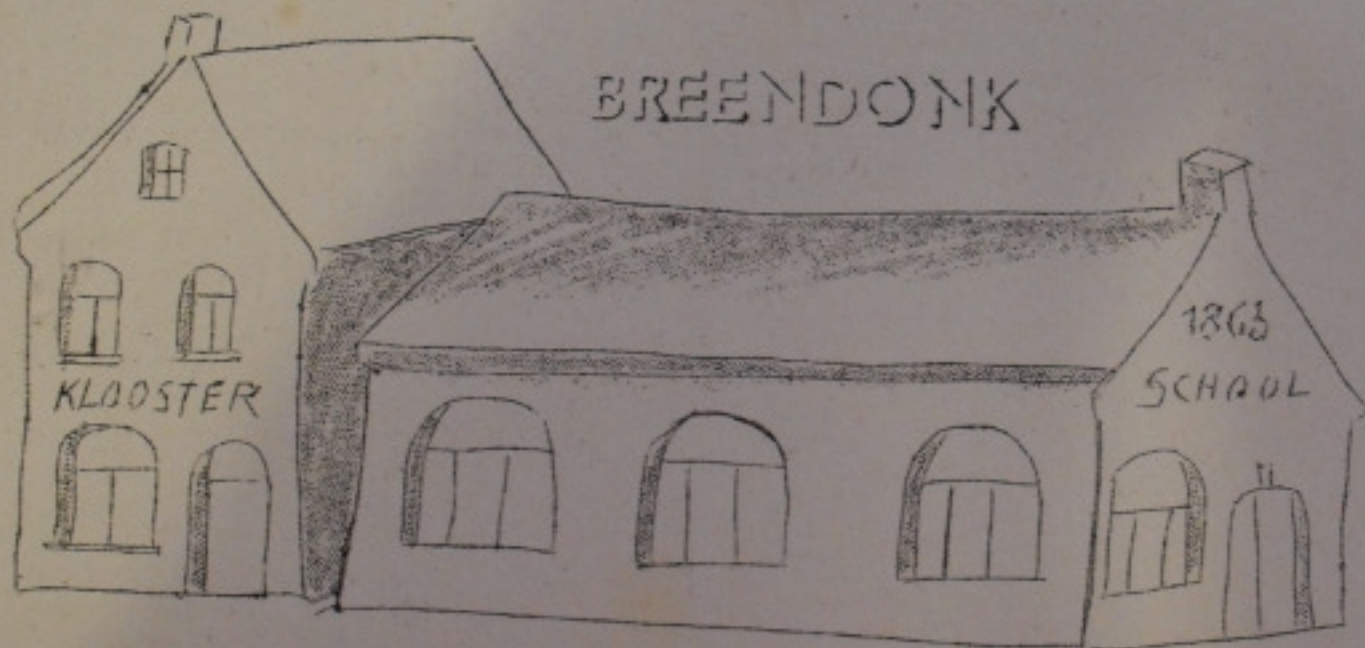
"Nou ja, mijn vrouw is twee maanden weg geweest"

"Ja, en...?"

"Ik heb haar iedere week trouw geschreven, dat ik iedereen avond gezellig thuis zat. Nu is ze terug gekomen en meteen kwam de gas en lichtfekening... enne..enne...Ik heb maar voor twee kwartjes licht gebruikt.

+++++

Vroeger schreef ik regelmatig over de sport, net zoals deze maand. De vorige maand had ik het over "De Vaggebonden", een brok-je geschiedenis uit het verleden van Breendonk. Ook dit artikel werd door velen goed onthaald en graag gelezen. Ja, zelfs, dat er nieuwe aanvragen kwamen om over dergelijke geschiedkundige feiten te schrijven. Ik zal dan ook trachten hieraan te voldoen, gelijk waarover het soms gaat. Mogen wij U vragen en hierover vragen verwachten? Wij zeggen U reeds vooraf beste dank in naam van de Redactie. Als 2° artikel in dit genre schrijf ik U dan voor vandaag :

KRIJGT ZIJN EERSTE

NONNEKENS

Wat was het er toch druk aan de meisjesschool voor een paar weken bij de aanvang van het nieuwe schooljaar. Kinderen stapten flink door 't dorp met platgestreken voorschoot en mooie grote strikken in het haar.

't Was of het Zondag was in de gemeente. Moeders kwamen met hun kleinste bengels afgewandeld want zij ook verlangde sinds lang naar het begin van het nieuwe schooljaar. Niet zo zeer voor haar dochter van 10 jaar maar wel voor die kleinste die haar toch elke dag zoveel last bezorgde. Wat was zij tevreden wanneer zij zich op weg naar huis gegaf dat haar kleine zo braaf op de koer was gestapt, want die van Marie uit de buurt die maakte nog al leven, vertelde ze. Ik hoor het haar nog zeggen. Wat zal het een verschil zijn dat ik van die kleine last al 'n voor- en namiddag zal af zijn, en zij had gelijk wanneer ze dit beweerde.

Wat ze vergat was, dat ze niet enkel hare kleine had gebracht naar de koer van de meisjesschool maar wel dat zij samen met zoveel andere brave moeders hun kinderen te amen hadden gebracht bij EEN moeder die hun veelvuldige last ALLEEN op haar wilde nemen uit liefde voor Hem, haar belofte getrouw.

Dit alles deed me denken aan mijn eigen tijd, toen ik voor 't eerst naar 't school liep bij Zuster Celestine en andere. Ook U, beste soldaat en lezer zult met dergelijke nieuw schooljaren nog wel eens even terug denken aan het eerste schoollopen en de Zusterskens.

Maar hebt U er al eens over nagepiekerd : Hoe kwamen deze zusterskens te Breendonk ? Dat wil ik U vandaag verklappen en beschrijven.

Het was ten jaren 1863 dat Z. E. H. Pastoor Ceuppens, toenmalige pastoor te Breendonk er aan dacht in Breendonk een school op te richten voor meisjes. Hij begreep maar al te goed dat een goede school een schat was voor onze parochie. Dagen en nachten zat hij hier over te prakkiseren en te piekeren. Een school te Breendonk - Ne zucht- en zo ging er weer een dag voorbij. Gelukkigig mocht hij ook rekenen op de steun van de toenmalige weledele familie de Buisseret of de Graaf zoals ze hem vroeger noemden. Ook deze had reeds lang het plan opgevat een meisjesschool in Breendonk op te

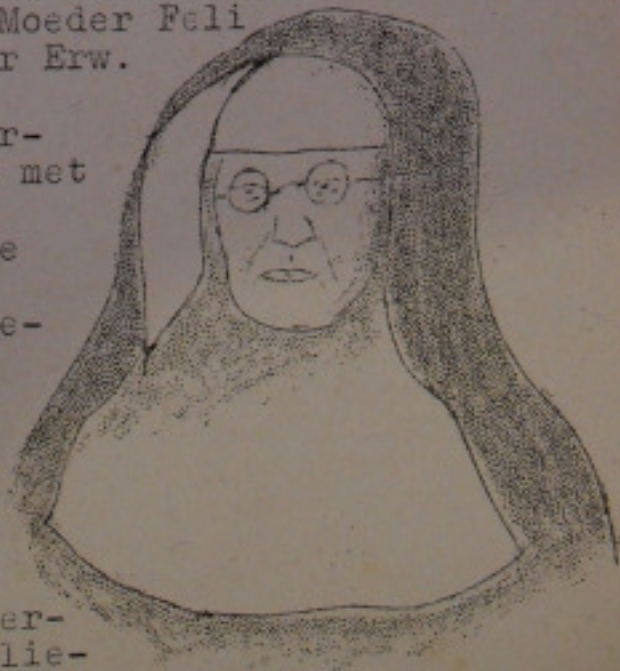
richten. Z.E.H. Pastoor Ceuppens lachte en liet de weledele Heer graaf niet meer los. Samen bespraken zij alle mogelijkheden tot in de kleinste puntjes. Een school zou er komen !! 't Onderwijs zou toevertrouwd worden aan Kloosterlingen. Maar welke? Met witte kappen - met zwa te kappen, alles ging hem door het hoofd. De eerste de beste mochten het ook niet zijn. Breendonk moest een goed en degelijk onderwijs krijgen voor zijn bevolking.

De kogel was door de kerk op een zekere dag. Z.E.H. Onderpastoor De Pauw, jong van hart en van benen die moest naar Rode, een gemeente boven Brussel, vlak bij het Terkamerebos en Waterloo, om te onderhandelen met de toenmalige Moeder Felicia, de stichteres van het Klooster der Erw. Zuster van O.L. Vr. van VII Weeen.

Het verzoek van Z.E.H. Onderpastoor De Pauw werd er ingewilligd en met vreugde werd zijn thuiskomst gevierd.

Op 20 Januari 1863 kwamen de eerste twee Zusters, Zr Angela en Zr Aloysa te Breendonk aan. Ze waren vergezeld van hun algemene Overste.

De nieuwe stichting kon beginnen. Waar en hoe? Alle problemen stelden zich. Woning, school, indeling der klassen, enz. Ze kregen een kleine schamele woning toegewezen, zonder verdiep - een verlaten oude woning van een vroegere schilder. Vervallen, erbarmelijk, stinkende naar de verf en olieproducten. Dat zou hun klooster worden.

Gelukkiglijk vonden zij een grote steun aan Z.E.H. Pastoor die hun het nodige huisgerief en meubelering ter hand stelden, door tussenkomst van boeren en inwoners dewelke de toenmalige markt te Breendonk bezochten. Hun eerste klassen bestonden uit een oude woning van een wagenmaker, zeer laag van verdiep, weinig verlicht en verlucht.

Over schoolbanken beschikten zij evenmin, daar maar wat ruwe planken aan mekaar getimmerd en weg waren zij met twee klassen. Breendonk had zijn school tot vreugde van gans de bevolking.

Er moest niet lang gewacht worden want weldra kwam er een derde zuster bij en ook een derde klas, dienende tot naaischool en handwerk. Dit alles liet toe onze kinderen hier in de gemeenten te houden welke vroeger allen naar Willebroek moesten gaan.

In 1879 stond de school voor grote moeilijkheden en scheen al het werk verloren te gaan onder druk van het gouvernement. Gelukkig kon de familie De Buisseret beroep doen langs de koning en de school behouden door het aankopen van de grond door deze familie.

In 1884 werden de klassen vernieuwd en aangenomen doof de gemeente. In 1891 kwam er een klas bij en hun klooster werd heropgebouwd en van een kapel voorzien.

De familie De Buisseret die in haar onbepaalde edelmoedigheid al deze onkosten op zich had genomen zorgden er tevens ook voor dat het schoolmobiel in betere staat werd gebracht. 1913 is voor de Breendonkse Zusterkens en haar bevolking een heuglijke herinneringsjaar geweest.

Op 21 Juli werd het gouden Jubelfeest gevierd, meegedaan door de ganse bevolking met alle luister en passende geschenken uit dankbaarheid. De gemeentesecretaris schetste het harde leven der Erw. Zusters gedurende 50 jaar tot heil van de Breendonkse jeugd in een gloedvolle toespraak. De familie De Buisseret bracht de ganse dag door in het klooster dat zij met zoveel mildheid en toewijding had helpen stichten.

Toen kwam kort daarop de oorlog en moesten de zusters de vlucht nemen en hun intrek ergens anders nemen gedurende twee maanden. Na de overgaven van Antwerpen konden zij terug hun intrek nemen in het klooster.

De familie De Buisseret herstelde nogmaals alles voor hun rekening. 14 September 1916 was voor onze zusters een dag van vreugde.

Door tussenkomst van Z.E.H. Pastoor Somers zaliger kregen zij de toelating van de Kardinaal de H. Mis te laten celebreren in hun eigen kapel. Jaren hadden zij hier naar verlangd en om gebeden.

Graaf Robert de Buisseret, reeds in ouderdom gevorderd wilde het werk van zijn voorvaderen een duurzaam bestaan verzekeren. Hij besloot het klooster en klaslokalen af te staan aan de Orde der Erw. Zusters van O.L.V. van VII Weeen. Op 20 Januari 1921 achtenvijfstigste verjaardag van de stichting van het klooster, tekende hij deze akte af.

Gezien het aantal leerlingen voortdurend steeg was Z.E.H. Pastoor Somers verplicht aan meer klassen te gaan denken.

Grote moeilijkheden deden zich wederom voor met aanpalende eigendommen, doch konden geregeld worden. Het was onder zijn leiding dat met het werk begonnen werd.

Gans de bevolking stelde zich te weer om materiaal te halen. In 1925 stonden reeds 4 klassen betrokken worden. Na 3 jaar nog 4 andere.

Z.E.H. Pastoor Somers kon niet rusten en bezorgde onze Zusters onder leiding van de door allien goed gekende en gewaardeerde Euster Amelie een nieuw klooster en kapel. Voor de afwerking van deze kapel-altaar en kunstramen mochten zij rekenen op de Breen-donkse bevolking.

Verder besloot Z.E.H. Pastoor zijn bouwplannen met het zetten van een Parochiezaal.

L.D.W.

Boerinnengilde

Mijn beste Zonen.

HEIMWEE DOET UW HART VERLANGEN.

Als men spreekt van heimwee dan gaat dat onwillekeurig gepaard met de gedachten aan een plaats of oord waar men van houdt, een plaats die U het duurbaarste is op aarde, kortom uwe thuis, Uw vader, Uw moeder, Uw broers en zusters. De gedachten aan hen brengt U in een andere stemming en een ander gevoel. U voelt werkelijk een tekort, een gebrek, een zwaarte in uw innerlijke. Ziedaar het heimwee.

Duurbare zonen, ergens ver van huis, hebt U werkelijk dit al gevoeld. Zo ja! goed dan, want vergeet niet dat dit tekort tot het mens zijn, ja zelfs wat meer is tot een goed mens zijn behoort. Waarom? Omdat die thuis een stempel heeft gedrukt op Uw leven, hoe het U ook moge beleven, goed of slecht, echter met dit verschil dat heimwee voor een goed soldaat iets is zoals een heilig zielge-not, een herleving van gelukkige uren en dagen onder medegedeelde kinderlijke vreugde van hen die U duurbaar waren en het nog zijn.

Voor een slechte soldaat echter moet heimwee iets heel anders zijn; het moet iets zijn zoals een foltering, een verzuchting naar iets anders, een opheffing aan de tralies van zijn leed en spijt over daden en woorden die U niet eigen waren in dat heim, waar U heimwee naar hebt.

Moge dit heimwee, al is het ook een foltering, U terug brengen tot de ware stal van Uw jeugjaren, die U hebt doorgemaakt onder het waakzaam oog van uw ouders en andere gezagdragers over Uw ziel. Brengt die kinderziel terug mee in een militarisme, verhard en getraind lichaam, ten dienste van God, Uw ouders, broers zusters en al uw naastbestaande en vooral in dienst van de toekomst die de vrede zal brengen voor hen die heimwee hadden naar hun thuis waar ten slotte alleen de vrede kan beleefd worden.

Een moeder.

Alleen

voor

Mannen

W A A R O M K O O K L E S S E N ?

Heel toevallig en zonder kwade bedoelingen geraakte ik verleden Dinsdag namiddag, 16 November, in 't Patronaat verzeild. De eerste deur waar ik aan kwam weigerde halstarrig open te gaan, en terwijl ik sakkerde: "waar ne wil is, is ne weg", 'n hevige stoot, en ik donderde hals over kop 't lokaal binnen van....de pap-school. Ik peinsde: "soort zoekt soort", stelde ik de zuster al gerust met: " 't is gene Inspecteur, zulle, zuster, zeker gene rooie!"

Ik was daar rapper buiten dan binnen, want zuster Martina dreigde met ezelsoren, laatste bank, en met de zak van zwarte Piet.. Dan maar een ander deur geprobeerd. Maar, amaa! mijne frak, was me, dat een lawaai. Er was daar een compagnie van een twintigtal vrouwen in conversatie !!

Daar stend daar 'n Uffra, en ik zeg zo: "Uffra, a.u.b., wat is er hier gaande, a.u.b.?" En dat Uffrake dat zee me: "Wel ziede gij dan niet, 't is kookles van de Vrouwengilden!"

Ik zegde: "Ha!", en ik peinsde: "Waarom?" "Kunnen, die vrouwen dan nog niet koken?" En ik aan 't vragen.

Waarom Kookles?

GUSTA VAN DE SLINKEN: "maine vent zee dat'em van hiel ze leven nog zo goed eten nie gehad hee as na met dees kooklessen. En dabai ik hem maine klaine bai mai!"

ANNA VAN STEVENS WANNES. "Om sjoekens te leren bakken. Maar een zaak weet ik na toch al en dat gaan ik U eens vertellen: Sjoekes bakken, tergelijkertijd in 'n boek lezen en daarbij ne brief naar de soldaten schrijven, dat heeft als gevolg: slechte sjoekes!"

Germaine VAN DE SECRETARIS: "Ja, hoe zou ik het zeggen..... maar ik moet om wit garen om opgevuld witloof bijeen te binden!"

MAGRIET VAN DEN BRUSSELAAR: "Kind, ze zeggen dat we altijd in het Patronaat zitten, hewel een paar Dinsdagen meer voor de Kooklessen, kunnen er dan ook nog bij. En daarbij dan zullen de mannen ook al eens kunnen ondervinden dat de Vrouwengilden iets voor hen doet, want dat geloven ze toch niet. Zij peinzen dat wijlie niks anders doen dan koffiedrinken. Daarom voor een verandering ne keer kooklessen."

CECILE VAN KEER: "Ne mens is nooit niet te oud om iets bij te leren, en daarbij het is ne keer plezant met zonen hoop vrouwvolk ondereen."

EEN ZONDER FROUWRINC: "Koken is van groot belang in 't leven van een vrouw; 't eender wat dat ge later ook wordt: huismoeder, nonneke of pastoorsmeid!"

Ik peinsde "da's honderd", en met ne "merci" en "salut" ben ik het afgetrapt.

"HIJ"

SPORTIEVE

PERIKELLEN

VRAAGGESPEKKEN

OVER

DOET JAN VAN GOMFEL goed JA of NEEN met op de pist te rijden gedurende de Wintermaanden ?

MET:

Joannes_HUYS: " de Wash constructeur van Jan Van Gompel".

Volgens mij kan het optreden van Jan in het Sportpaleis geen slecht doen voor het aanstaande wegseizoen 1955.

Er is tijdens die kleine meetings op de pist geen spraak van zich leeg te rijden. Ik denk dat dit meer als een leer-school, een aanpassen tot de verdere vervolmaking in de stiel als renner voor later is.

Tevens geeft het aan onze renner Jan dan toch ook een verdienste gedurende de Wintermaanden en voor ons een Winterontspanning.

Jan VAN ANNA STOK: Wel ik denk er niet zo over als de Wash, maar ik zou hem toch graag op tijd deze Winter het koersen zien eindigen om te rusten. Dit om hem toe te laten tijdig de oefeningen op de weg te kunnen aanvatten. Want willen wij Jan in het voorjaar een wegklassieker zien winnen dan moet er fit aan de startlijn gestart worden.

JAN VAN PRAET (mijn gebuur): De Jan kan als hij wil ook op de pist rijden.....zijn benen zijn goed genoeg, maar hij doet juist alsof hij bang is. Hij pikt niet genoeg aan bij de tegenstrevers wanneer deze aflossen, en dat is volgens mij van allergrootst belang op de pist, niet verpozen wanneer het zijn beurt is. Volgens mij is hij oud genoeg en is het " de moment ".

GARKE DE FAKTEUR: Jan kan volgens mij goed zijn plan trekken op de pist. Spijtig dat hij de eerste dag al tegen den houtenband sloeg, daardoor heeft hij misschien de schrik te pakken gehad.

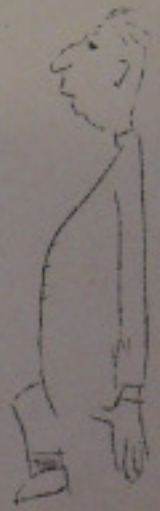
In alle geval ik zie de Jan geren bollen, 't is er ene van Breen-
donk en dat is voor mij alles. Lieve zijn supporters uit Breendonk-
Rupel en Klein-Brabant en mijn besten dank als klein ventje aan
die grote dikke Directeur van het Sportpaleis van Brussel

LANGE WILLEM.

Volgens mij deed de Jan het niet slecht tussen al
die grootmeesters zoals Van Steenberghe, Ockers, Impanis, Kubler,
enz.. Vooral wanneer het over koers gaat, 100 km kracht? Ne goeie
daarvoor en daarmee kent ge mijn gedacht.

PITS VAN VENNES.

Ja, aan kritiek kan men altijd doen
net zoals op de scheidsrechter of voetballer of
"grozskessslager". Er gebeurt altijd iets wat we lie-
ver anders zouden gezien hebben, doch volgens mij
kan hij er deze winter niets anders gaan doen dan er
de knepen gaan leren voor de toekomst, en best af en
toe eens van ploegmaat veranderen dat is van belang
voor de Jan.

Z.E.H. ONDERPASTOOR.

Wel ja, Louis, ik heb Jan eigen-
lijk nog niet zien rijden op de pist, maar ik geloof
dat hij het voorzeker goed moet doen want anders vroe-
gen die heren van Brussel hem iedere week niet terug.
Ze moeten in hem zeker ne goeie zien voor later en ne
man die volk kan trekken en dat geloof ik ook want
Jan is een sympathieke figuur. Ik wens hem volgend jaar een flink
vrouwe en een paar grote wegklassiekers op zijn naam. Voila....

MELANIE VAN DE PASTOOR.

Ik geloof dat Jan het goed doet en dat die
jongen veel geld verdiend want ik heb hem Zondag naar de Mis zien
komen met een schoon voiture. Zodra ik volgend jaar zien dat hij
een grote koers wint knip ik zijn foto uit de dagbladen en krijgt
hij op de pastorie ook een plaatsken aan de muur. Dat zal ik aan
Mijnheer Pastoor niet moeten vragen. Afgesproken dus, hé Jan.

SIEKE

Die Jan is mijne beste vriend, want ik geef hem al-
tijd ne pol als ik hem zie, dat is den best van al
de coureurs die ik ken in Breendonk - Bolleke Duy-
melinkx was ook ne goeie maar die rijdt niet meer..
Spijtig... dat was ook ne straffe en nen goeie in
de koers!!!

DE SLINKE VAN JANSSENS.

Laat Jan maar doen, die is
slimmer dan ne boer. Ik zie kik dat
wel, hij bolt ook al mee ne ferme nieuwe auto onder
zijn kont. Laat de boeren maar deussen.
Jan komt er wel want 't is ne sterke.
'k Za er nie gere tegen etenNu zit hij
toch ook wee in 't sp ropaleis, kenne
et hore zeggen, ge moet maar geluk heb-

ben in de cirk!!

(vervolg blz 17)

top, laat dan langzaam t
sneeuw zijgen. t moede hoofd in de verse, losse

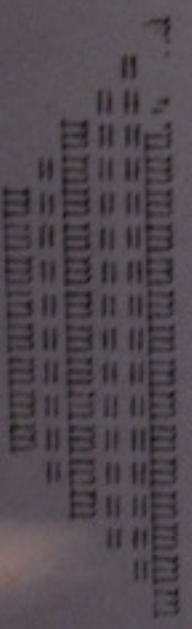
F.D.

(vervolg van blz 19)

FRANS VAN DE SLINKE.

Als oud renner van het merk Auto Moto van over vele jaren terug moet ik zeggen dat ik Jan zeer graag zie jollen op de weg en ook op de pist. t Is. nen drave jongen en hij kan het volgens mij zeer ver brengen als hij goede mannen rond hem kan krijgen met plaat en on- dervinding, dat is van groot belang voor een renner die wil uitblinken in alle landen. Hij van zijn kant moet meer ka- rakter krij. gen van een vechter en durver. Als hij hard durft rijden met den auto moet hij met de fiets ook geen schrik hebben. Kapot is kapot, met de auto of met de fiets!

L.D.N.

ons leger te redden uit de moderne ontaarding, uit de verheidenāste atmosfeer, die nog heel oppervlakkig een vernisje van fatsoen draagt. Gij moet ons legermidden optillen uit dat laag materialisme, ook Gij moet bewijzen dat een goede soldaat niet alleen genoeg heeft met goede wapens, maar eerst moet bezielde zijn met een goede geest.

B.J.B. er soldaat, God terug brengen in het legen, op de ereplaats dat is Uw taak, weer volle waarde geven aan de zedelijkheid, sterke mannelijkheid, aan de schone opvatting der liefde!

Gij zult niet dulden, noch lijdzaam toezien dat Uw soldaten-makkers afvallen of zich losrukken van God. Grijp de kans soldaten, van Breendonk, door gebed, door persoonlijk voorbeeld, door dienstbevoen om mee te strijden in de voorste rangen der K.A. om onze Opperbevelhebber, onze eeuwige Koning weer te brengen in de vele verdorde en ontwapende harten van uw soldaten makkers.

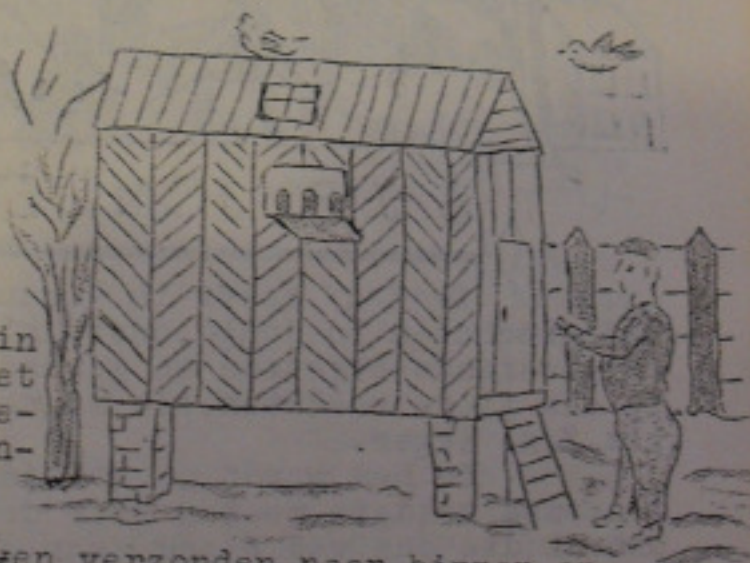
Met de bajonet van onze actie op het geweer van ons gebed ten strijde voor God!

Namens de B.J.B.

+++++

DUIVEN

SPORT

De duivensport is tegenwoordig in ons land een volkssport geworden, niet alleen voor de werkende klas en andere kleine lieden, maar voor alle standen van de maatschappij.

Elke Zondag werden er met auto, trein en vliegtuig tienduizende duiven verzonden naar binnen en buitenland om sport en ontspanning te bezorgen voor talloze liefhebbers. Wat al moeite en opoffering hebben deze mannen zich niet getroost om hun duifjes ten gepaste tijde in vorme te krijgen om met kans en succes aan de prijskampen deel te nemen. Hebt U al eens nagedacht met welk een witzonderlijke speurzinn die duifkens be-deeld zijn. Zij die soms twee dagen en nachten in enge korven op sloten worden om achteraf op een afstand van honderden kilometers in vrijheid te worden gesteld. Wat al moed en volharding hebben zij nodig om al die hindernissen van reis, regen, wind en roofvogels te overwinnen. Een zaak is van belang, de afstand op de kortst mogelijke tijd af te leggen voor hun Melker, want die staat te wachten en hier denk ik aan zōvelen uit Breendonk.

't Is Zondag voormiddag. Ziet ze daar staa, de neus in de lucht, zenuwachtig, de ene sigaret rokend achter de andere, de sjiek van links naar rechts duwend, en om de paar minuten hun horlogie raadplegend. Want de radio heeft 's morgens uitgezonden: "Men lost op de gevraagde uren" en dat wil wat zeggen.

Nu moeten ze gaan komen, want volgens de weergestelden is hebben ze berekend dat de tijd ongeveer daar is dat hun beestjes gaan komen.

In de verte ontwaren zij een klein zwart stipje dat stil-
aan groter wordt, ja, dat zijn ze.

Van wie zal ze zijn ?? Ider van 't groepje haald er zijn
duif tussenuit. Kijk ginder eens, die van Frans van Lakske - neen
die van Scii van Minepetat. - Kan waar zijn, maar ik geloof dat
het die van Frans van Tisten is met zijn witte pen - kan waar zijn
als het die van Jan Van Hoof maar niet is - Dat kan niet antwoord
Wannes van de Moos, die heeft niks anders dan smieren. Eindelijk
weer een groep duiven, deze scheren naar ons toe. Op de kappelle-
weg alles stil.

Louis van Sieke - Swaai van Wis - Rik Scheup - Jang van
Stanske en Beire van den Beker springen naar boven, denkende dat
het die van hun kan zijn. Mis, 't was del van den Dis van Snac-
kaert en die van de Muis.

Langs alle kanten werd er geroepen : "Is die van u al
thuis?? - op hoewel zijt ge", enz. Zo ging het langs alle kanten
tot zelf Beire van Lies Vermeiren, Louis Van der Auweraer en Mon
van Mie Huys uit de Schaafstraat moesten hun tijd kenbaar maken.

Swa van Wis kon er maar niet van over dat zijne Jablon
het vandaag maar niet beter had gedaan, hij was maar op 38' -
daarom moest ik gisteren tegen de gevangenen te Vorst nog zo stoe-
fen en tegen Louis van de Wieter. Fons den Biersteker kon hem
troosten met de woorden : "zal voor volgende keer zijn, Swa -
vanuit zijn dakvenster!!

De duivensport is een gezonde ontspanning. Er wordt wel
eens beweerd dat duivenmelkers nogal graag een pintje pakken.
Dat kan wel eens gebeuren als hij goed "gepakt" heeft. Maar dit
gebeurd ook in anderen sporten. Vraag het maar eens aan de bil-
jarters wanncer ze gewonnen hebben.

In alle sporten wordt de overwinning gevierd, dat is lo-
gisch.

De duivensport is een sport van geduld net zoals het vis-
sen. Men wordt zo maar niet op een paar maanden duivenmelker. Er
is veel opmerkingsgeest bij nodig want het kan soms van een paar
kleinigheden afhangen of men slaagt of totaal mislukt.

Opmerkingsgeest en geduld, goed ras en gezonde voedsel,
zet Fons van Keske mij eens, is alles wat een duivenmelker goed
moet beet hebben, en hij beloofde mij een regelateur, die er nog
niet is sinds 1942!!

Maar allee. Nen duivenmelker is en blijft voor mij ne
"chicke" type.

Tot volgende maand, maar dan vraaggesprekken met lief-
hebbers over gans Breendonk. 't Zal wat worden!!!

L.D.W.

O/Lt. Van de Ven schrijft ons ;

"Hier de oplossing van het kruis-
woordraadsel. Ik dank u allen die aan ons bladje "Goediendag" mede-
werken, omdat het steeds aangenaam is en aandoet iets van thuis te
krijgen, ondanks het feit dat men veel te Breendonk is. Dan weet
men immers dat er buiten de leden van 't huisgezin nog enkele per-
sonen zijn die aan de jongens denken die 18 maanden kloppen."

oooooooooooooooooooo
oooooooooooooooooooo